

III

h 40325

h

40325. (~~no 38156.~~) ~~86~~

III h h

61/

EVANGELJ

PO SV. MATEVŽU.

POLEG GRŠKEGA IZVIRNIKA.

Priredil J. Stritar

NA DUNAJI.

ZALOŽIL A. REICHARD IN DRUŽ.

1870.

III Sh 40325 -

IN = 30002443

EVANGELJ PO SV. MATEVŽU.

I. POGlavJE.

Bukve rodú Jezusa Kristusa, sina Davidovega, sina Abrahamovega.

2. Abraham je rodil Izaka; Izak je pa rodil Jakoba; Jakob je pa rodil Juda in brate njegove.

3. Juda je pa rodil Faresa in Zara s Tamaro; Fares je pa rodil Ezroma; Ezrom je pa rodil Arama.

4. Aram je pa rodil Aminadaba; Aminadab je pa rodil Naasona; Naason je pa rodil Salmona.

5. Salmon je pa rodil Booza z Rahabo; Booz je pa rodil Obeda z Ruto; Obed je pa rodil Jeseja.

6. A Jesej je rodil Davida kralja. David kralj je pa rodil Solomona z Urijevo.

7. Solomon je pa rodil Roboama; Roboam je pa rodil Abija; Abija je pa rodil Aza.

8. Aza je pa rodil Jozafata; Jozafat je pa rodil Jorama; Joram je pa rodil Ozija.

9. Ozija je pa rodil Joatama; Joatam je pa rodil Ahaza; Ahaz je pa rodil Ezehija.

10. Ezehija je pa rodil Manaseja; Manasej je pa rodil Amona; Amon je pa rodil Jozija.

11. A Jozija je rodil Jehonija in brate njegove, za selitve Babilonske.

12. Po selitvi Babilonske pa: Jehonija je rodil Salatijela; Salatijel je pa rodil Zorobabeljna.

13. Zorobabelj je pa rodil Abijuda; Abijud je pa

rodil Elijahima; Elijahim je pa rodil Azorja.

14. Azor je pa rodil Sadoka; Sadok je pa rodil Ahima; Ahim je pa rodil Elijuda.

15. Elijud je pa rodil Eleazarja; Eleazar je pa rodil Matana; Matan je pa rodil Jakoba.

16. A Jakob je rodil Jožefa, moža Marije, iz ktere se je rodil Jezus, ki se imenuje Kristus.

17. Vseh rodov torej od Abrahama do Davida, štirinajst rodov; in od Davida do selitve Babilonske, štirinajst rodov; in od selitve Babilonske do Kristusa, štirinajst rodov.

18. Jezus Kristusovo rojstvo je bilo pa tako: Ko je bila namreč mati njegova Marija zaročena Jožefu, predno sta se sešla, najde se, da je noseča od svetega Duha.

19. Jožef pa mož njen, ker je bil pravičen in je ni hotel očitno sramotiti, hotel jo je skrivaj popustiti.

20. In ko je to pomislil, glej, prikaže mu se v spa-

nji angelj Gospodov, govoreč: Jožef, sin Davidov! ne boj se vzeti Marije žene svoje; kajti kar se je v njej začelo, od Duha je svetega.

21. Rodila bo pa sina, in imenuj ga Jezus; kajti on bo odrešil ljudstvo svoje njih grehov.

22. Vse to se je pa zgodilo, da se izpolni, kar je rekel Gospod po preroku, ki pravi:

23. „Glej, devica bo noseča, in rodila bo sina, in imenovali ga bodo Emanuel,“ kar se tolmači: Bog z nami.

24. Prebudivši se pa Jožef iz spanja, stori, kakor mu je angelj Gospodov ukazal, in vzeme ženo svojo.

25. In ni je poznal, dokler ni rodila sina svojega prvenca; in dá mu ime Jezus.

II. POGlavJE.

Ko se je pa Jezus v Betlehemu Judejskem rodil, v dnéh Herodeža kralja, glej, pridejo od vzhoda

modrijani v Jeruzalem, in rekó:

2. Kje je kralj Judovski, ki se je rodil? Kajti videli smo zvezdo njegovo na vzhodu, pa smo prišli, da mu se poklonimo.

3. Slišavši pa *to* kralj Herodež, prestraši se, in ves Jeruzalem ž njim.

4. In zbravši vse vélike duhovne in ljudske pismarje, povpraševal jih je, kje se ima Kristus roditi.

5. Oni mu pa rekó: V Betlehemu Judejskem; kajti tako je napisal prerok:

6. „In ti, Betlehem, zemlja Judova, nikakor nisi najmanjši med knezi Judovimi; kajti iz tebe bo izšel vojvoda, kateri bo pasel narod moj Izraelski.“

7. Tedaj pokliče Herodež skrivaj modrijane, in pozvé od njih na tanko, kedaj se je zvezda prikazala.

8. In poslavši jih v Betlehem, reče: Pojdite, in na tanko izprašajte za dete; a ko *ga* najdete, sporočite mi, da tudi jaz pridem, in mu se poklonim.

9. Oni pa, zaslišavši

kralja, odidejo. In glej, zvezda, katero so bili videli na vzhodu, šla je pred njimi, dokler ni prišla in se ustavila nad *mestom*, kjer je bilo dete.

10. Ko pa ugledajo zvezdo, razveselé se z zeló velikim veseljem.

11. In pridejo v hišo, in najdejo dete z Marijo materjo njegovo; in padejo, ter mu se poklonijo; in odpró zaklade svoje, ter mu prinesó darove: zlato in kadilo in miro.

12. In opomenjeni v spanji, naj se ne vračajo k Herodežu, odidejo po drugej poti v svoj kraj.

13. Ko so pa oni odpoštovali, glej, prikaže se angelj Gospodov Jožefu v spanji, govoreč: Vstani, in vzemi dete in mater njegovo, pa beži v Egipt, in bodi tam, dokler ti ne povem; kajti Herodež bo iskal deteta, da ga pogubí.

14. On pa vstane, in vzeme dete in mater njegovo po noči, in odide v Egipt.

15. In bil je tam do He-

rodeževe smrti; da se izpolni, kar je rekel Gospod po preroku, ki pravi: „Iz Egipta sem poklical sina svojega.“

16. Tedaj se Herodež, videvši, da so ga modrijani prekanili, zelo raztogotí, ter pošlje in pomorí po Betlehemu in po vseh predelih njegovih vse otročiče po dve leti in niže, po času, ki ga je na tanko pozvedel od modrijanov.

17. Tedaj se je izpolnilo, kar je rekel prerok Jeremija, govoreč:

18. „Glas se je slišal v Rami, mnogo jokú in veka in krika; Rahel je plakala za svojimi otroci, in ni se hotela utolažiti, ker jih ni.“

19. Ko je pa Herodež umrl, glej, prikaže se v spanji angelj Gospodov Jožefu v Egiptu,

20. Govoreč: Vstani, in vzemi dete in mater njegovo, in pojdi v zemljo Izraelsko; kajti pomrli so, kateri so iskali detetove duše.

21. On pa vstane, in vzeme dete in mater nje-

govo, in pride v zemljo Izraelsko.

22. Slišavši pa, da kraljuje v Judeji Arhelaj mesto Herodeža očeta svojega, zbojí se tje iti; opomenjen pa v spanji, odide v predele Galilejske.

23. In prišedši tje, nastani se v mestu, ktero se imenuje Nazaret; da se izpolni, kar je rečeno po prerokih: „Nazarečan se bo imenoval.“

III. POGlavJE.

V tistih dnéh pa pride Janez Krstnik, ter je v puščavi Judejskej ozna-njeval,

2. In govoril: Spokorite se; kajti približalo se je nebeško kraljestvo.

3. Kajti ta je, za kogar je povedal prerok Izaija, govoreč: „Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodu; poravnajte steze njegove.“

4. On pa, Janez, imel je obleko svojo iz kamelje dlake, in usnjat pas okoli ledja svojega; živež njegov je pa bil: kobilice in divji med.

5. Tedaj je izhajal k njemu ves Jeruzalem in vsa Judeja in vsa okolica Jordanska.

6. In on jih je krščeval v Jordanu, in izpovedovali so grehe svoje.

7. Ko pa vidi mnogo Farizejev in Saducejev, da gredó h krstu njegovemu, reče jim: Gadja zalega! kdo vam je pokazal, kako ubežite prihodnjej jezi?

8. Rodite torej vreden sad pokore.

9. In ne domišljujte si, da bi govorili v sebi: Abraham ima očeta; kajti pravim vam, da more Bog iz tega kamenja obuditi Abrahamu sinove.

10. Uže pa stoji tudi sekira drevju pri korenini: vsako drevo torej, katero ne rodi dobrega sadú, poseka se in vrže na ogenj.

11. Jaz vas krščujem z vodo za pokoro; a tisti, ki gre za menoj, močnejši je od mene, komur nisem vreden obutala ponesti. On vas bo krstil s svetim Duhom in z ognjem.

12. Njemu je lopata v roki njegovej, in očedil

bo gumno svoje, in pospravil pšenico svojo v žitnico, a pleve bo spalil z neugasljivim ognjem.

13. Tedaj pride Jezus iz Galileje k Janezu na Jordan, da ga on krsti.

14. Janez mu je pa brnil, govoreč: Meni je treba, da me ti krstiš, pa hodiš ti k meni?

15. Jezus pa odgovori, in mu reče: Pusti sedaj! kajti tako nam je treba izpolniti vsako pravico. Tedaj ga pusti.

16. In krstivši se Jezus, stopi precej iz vode; in glej, nebesa mu se odpró, in Duha Božjega vidi, da shaja ko golob, in pride na-nj.

17. In glej, glas z nebes, ki pravi: Ta je sin moj ljubljeni, ki je po mojej volji.

IV. POGlavJE.

Tedaj odpelje Duh Jezusa v puščavo, da ga izkuša hudič.

2. In postivši se štirideset dní in štirideset noči, postane naposled lačen.

3. Pa pristopi k njemu izkušnjavec, in reče: Če

si sin Božji, reci, naj postane to kamenje kruh.

4. On pa odgovori, in reče: Pisano je: „Ne živi človek o samem kruhu, nego o vsakej besedi, ktera izhaja iz ust Božjih.“

5. Tedaj ga vzeme hudič v sveto mesto, in ga postavi na vrh tempeljna,

6. In mu reče: Če si sin Božji, vrzi se dol; kajti pisano je: „Angeljem svojim bo zapovedal za te, in vzeli te bodo na roke, da se kje z noge svojo ne udariš o kamen.“

7. Reče mu Jezus: Zopet je pisano: „Ne izkušaj Gospoda Boga svojega.“

8. Zopet ga vzeme hudič na zeló visoko goro, in mu pokaže vsa kraljestva sveta in njih slavo,

9. In mu reče: Vse to ti bom dal, če padeš, in mi se pokloniš.

10. Tedaj mu reče Jezus: Poberi se, satan! kajti pisano je: „Poklanjaj se Gospodu Bogu svojemu, in njemu edinemu služi.“

11. Tedaj ga hudič pusti; in glej, angelji pristopijo, ter so mu stregli.

12. Slišavši pa Jezus, da je Janez izdan, odide v Galilejo.

13. In zapustivši Nazaret, pride in se nastani v Kapernaumu pri morji, v predelih Zabulona in Nefthalima.

14. Da se izpolni, kar je rečeno po preroku Izaiji, ki pravi:

15. „Zemlja Zabulonova in zemlja Neftalimova, na poti k morju za Jordanom, poganska Galileja,

16. Narod, ki je sedel v temi, videl je veliko svetlobo; in kateri so sedeli v smrtnej deželi in senci, zasvetila jim je luč.“

17. Odtlej je začel Jezus učiti in praviti: Spokorite se; kajti približalo se je nebeško kraljestvo.

18. Hodé pa Jezus ob morji Galilejskem, ugle da dva brata, Simona, ki se imenuje Peter, in Andreja brata njegovega, da mečeta mreže v morje; kajti bila sta ribiča.

19. In reče jima: Pojdita za menoj, in naredil bom, da bosta lovcaljudi.

20. Ona pa precej popustita mreže, in odideta za njim.

21. In odšedši odtod dalje, ugleda druga dva brata, Jakoba sina Zebedejevega, in Janeza brata njegovega, v ladji z Zebedejem nju očetom, da krpata mreže svoje; in pokliče ju.

22. Ona pa precej popustita ladjo in očeta svojega, in odideta za njim.

23. In hodil je Jezus okoli po vsej Galileji, učeč po njih shajališčih, in oznanjujoč evangelj kraljestva, in ozdravljajoč vsako bolezen in vsako slabost med narodom.

24. In glas o njem izide po vsej Siriji, in prinesó mu vse bolnike, z različnimi boleznimi in mukami, in obsedence, in mesečne, in mrtvoudne; in ozdravi jih.

25. In za njim je šlo mnogoljudstva iz Galileje, in iz Deseterih mest, in iz Jeruzalema, in iz Judeje, in z one strani Jordana.

V. POGLAVJE.

Ko pa vidi ljudstvo, stopi na goro; in ko se je vsedel, pristopijo k njemu učenci njegovi.

2. Pa odpre usta svoja, ter jih je učil, govoreč:

3. Blagorubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo.

4. Blagor jim, kateri žalujejo; ker oni se bodo utolažili.

5. Blagor krotkim; ker oni bodo podedovali zemljo.

6. Blagor lačnim in žejnim pravice; ker oni se bodo nasitili.

7. Blagor usmiljenim; ker oni bodo usmiljenje našli.

8. Blagor jim, kateri so čistega srca; ker oni bodo Boga videli.

9. Blagor mirovitim; ker oni se bodo sinovi Božji imenovali.

10. Blagor pregnanim za voljo pravice; ker njih je nebeško kraljestvo.

11. Blagor vam, kedar vas zasramoté in preženó

in rekó vse hudo zoper vas, za voljo mene, pa lažejo.

12. Radujte se in veselite, ker je plačilo vaše v nebesih veliko. Kajti tako so pregnali preroke, ki so bili pred vami.

13. Vi ste sol zemlji. Če pa sol znorí, s čim se bo osolila? Zanič večni, razen da se iztrese ven, in jo ljudje poteptajo.

14. Vi ste svetilo svetu. Mesto, ktero stoji vrhu gore, ne more se skriti.

15. Tudi ne užigajo sveče, in jo devljejo pod mernik, nego na svečnik: ter sveti vsem, kateri so v hiši.

16. Tako naj se sveti vaše svetilo pred ljudmi, da vidijo vaša dobra dela, in slavé očeta vašega, ki je v nebesih.

17. Ne mislite, da sem prišel podirati postavo ali preroke; nisem prišel podirati, nego izpolnjevati.

18. Resnično vam pravim: Dokler ne prejde nebo in zemlja, ne bo izgnila ne najmanja črka ali pičica iz postave, dokler se vse ne zgodi.

19. Kdorkoli torej eno

najmanjih teh zapovedi popači, in ljudi tako naučí, imenoval se bo v nebeškem kraljestvu najmanji; kdorkoli jo pa izpolni, in naučí, tase bo velikimenoval v nebeškem kraljestvu.

20. Kajti pravim vam, da če ne bo pravičnost vaša večja, nego pismarjev in Farizejev, ne boste prišli v nebeško kraljestvo.

21. Slišalite, da je rečeno starim: Ne ubij; kdor pa ubije, kriv bo sodbe.

22. A jaz vam pravim, da vsak, kdor se brez razloga jezí na brata svojega, kriv bo sodbe; kdorkoli pa reče bratu svojemu: Raka! kriv bo zбора; a kdorkoli reče: Prismoda! kriv bo peklenškega ognja.

23. Če torej prineseš dar svoj k oltarju, in se tam spomeneš, da ima brat tvoj nekaj zoper tebe:

24. Pusti dar svoj tam pred oltarjem, pa pojdi, pomiri se poprej z bratom svojim, in potem pridi, in prinesi dar svoj.

25. Sprijazni se z zopernikom svojim naglo, dokler si ž njim na poti, da

te zopernik ne izroči sodniku, in te sodnik ne izroči hlapcu, in ne boš vržen v ječo.

26. Resnično ti pravim: Ne boš izšel odtod, dokler ne plačaš zadnjega solda.

27. Slišali ste, da je rečeno starim: Ne prešestvuj.

28. A jaz vam pravim, da vsak, kdor pogleda na ženo, da je poželi, prešestvoval je uže ž njo v srcu svojem.

29. Če te pa oko tvoje desno pohujšuje, izderi ga, in vrzi od sebe; ker bolje ti je, da pogine eden udov tvojih, nego da bo vse telo tvoje vrženo v pekel.

30. In če te desna tvoja roka pohujšuje, odseci jo, in vrzi od sebe; ker bolje ti je, da pogine eden udov tvojih, nego da bo vse telo tvoje vrženo v pekel.

31. Rečeno je pa: Kdorkoli popustí ženo svojo, naj jej dá ločivno pismo.

32. A jaz vam pravim, da kdorkoli popustí ženo svojo, razen za voljo prešestvovanja, zapeljuje jo v prešestvovanje; in kdor-

koli popuščeno vzeme, prešestvuje.

33. Zopet ste slišali, da je rečeno starim: Ne prisegaj po krivem; izpolni pa Gospodu prisege svoje.

34. A jaz vam pravim, da ne prisegajte nikakor: ne pri nebu, ker je prestol Božji;

35. Ne pri zemlji, ker je podnožje nogam njegovim; ne pri Jeruzalemu, ker je mesto vélikega kralja.

36. Tudi pri glavi svoje ne prisegaj, ker ne moreš ne enega lasú narediti belega ali črnega.

37. Govorica vaša pa bodi: Dà, dà; ne, ne. Kar je pa več od tega, *to* je od huđega.

38. Slišali ste, da je rečeno starim: Oko za oko, in zob za zob.

39. A jaz vam pravim, da se ne upirajte hudemu; nego če te kdo udari po desnem licu, nastavi mu tudi drugo;

40. In kdor se hoče s teboj pravdati, in sukajo tvojo vzeti, pusti mu tudi plašč;

41. In če te kdo prisili eno miljo, pojdi ž njim dve.

42. Kdor te prosi, daj mu; in kdor hoče od tebe na posodbo, ne odrecimu.

43. Slišali ste, da je rečeno: Ljubi bližnjega svojega, in sovraži sovražnika svojega.

44. A jaz vam pravim: Ljubite sovražnike svoje; blagoslovite tiste, kateri vas preklinjajo; delajte dobro tistim, kateri vas mrzé; in molite za tiste, kateri vas stiskajo in preganjajo:

45. Da boste sinovi očeta svojega, ki je v nebesih. Kajti on veva solncu svojemu, da vzhaja nad hudobnimi in dobrimi, in daje dež pravičnim in nepravičnim.

46. Kajti če ljubite tiste, kateri ljubijo vas, kakošno plačilo imate? Ne delajo li tega tudi colnarji?

47. In če ljubite samo brate svoje, kaj delate preveč? Ne delajo li tudi colnarji tako?

48. Bodite vi torej popolni, kakor je popoln oče vaš, ki je v nebesih.

VI. POGLAVJE.

Pazite, da ne boste dajali miloščine svoje pred ljudmi, da bi vas oni videli; sicer nimate plačila pri očetu svojem, ki je v nebesih.

2. Kedar torej daješ miloščino, ne trobi pred seboj, kakor delajo hinavci po shajališčih in po ulicah, da jih hvalijo ljudjé. Resnično vam pravim: Prejeli so plačilo svoje.

3. Kedar pa ti daješ miloščino, ne vé naj levica tvoja, kaj dela desnica tvoja:

4. Da bo miloščina tvoja na skrivnem. In oče tvoj, ki vidi na skrivnem, on ti bo povrnil očitno.

5. In kedar moliš, ne bodi kakor hinavci, da radi po shajališčih in po uličnih ogljih stojé in molijo, da se pokažejo ljudém. Resnično vam pravim, da so prejeli plačilo svoje.

6. Ti pa, kedar moliš, vniđi v hram svoj, in zapri duri svoje, ter se pomoli očetu svojemu na skriv-

nem. In oče tvoj, ki vidi na skrivnem, povrnil ti bo očitno.

7. Kedar pa molite, ne govorite mnogo, kakor pogani; kajti oni mislijo, da bodo uslišani za voljo obilnih besed svojih.

8. Ne primerjajte se torej njim; kajti oče vaš vé, česa vam je treba, predno ga vi prosite.

9. Zatorej molite vi tako: Oče naš, ki si v nebesih; posveti se ime tvoje;

10. Pridi kraljestvo tvoje; zgodi se volja tvoja, kakor na nebu, tudi na zemlji;

11. Kruh naš vsakdanji daj nam danes;

12. In odpusti nam dolge naše, kakor tudi mi odpuščamo dolžnikom svojim;

13. In ne vpelji nas v izkušnjava, nego reši nas zlega: ker tvoje je kraljestvo in moč in slava na vekomaj. Amen.

14. Kajti če odpuščate ljudém njih grehe, odpustil bo tudi vam oče vaš nebeški.

15. Če pa ne odpuščate ljudém njih grehov, tudi

oče vaš ne bo odpustil vaših grehov.

16. Kedar se pa postite, ne bodite žalostni, kakor hinavci; kajti oni grdé obraze svoje, da se pokažejo ljudém, da se postijo. Resnično vam pravim, da so prejeli plačilo svoje.

17. Ti pa, kedar se postiš, namaži glavo svojo, in obraz svoj umij:

18. Da te ne vidijo ljudjé, da se postiš, nego oče tvoj, ki je na skrivnem. In oče tvoj, ki vidi na skrivnem, povrnil ti bo očitno.

19. Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer molj in rja razjeda, in kjer tatovi podkopujejo in kradejo.

20. Nabirajte si pa zaklade v nebu, kjer ne molj ne rja ne razjeda, in kjer tatovi ne podkopujejo in ne kradejo.

21. Kajti kjer je zaklad vaš, tam bo tudi srce vaše.

22. Sveča telesu je oko. Če je torej oko tvoje prosto, svetlo bo vse telo tvoje;

23. Če je pa oko tvoje hudobno, temno bo vse telo tvoje. Če je torej luč,

ki je v tebi, tema, kakošna bo ta tema?

24. Nikdor ne more dvema gospodoma služiti: kajti ali bo enega mrzil, in drugega ljubil; ali enega cenil, in drugega zaničeval. Ne morete Bogu služiti in mamonu.

25. Za to vam pravim: Ne skrbite za življenje svoje, kaj boste jedli in kaj boste pili; tudi ne za telo svoje, kaj boste oblekli. Mar ni življenje več, kakor hrana? in telo več, kakor obleka?

26. Poglejte na tice nebeške, da ne sejejo in ne žanjejo in tudi ne spravljajo v žitnice, in oče vaš nebeški jih živí. Mar niste vi mnogo imenitniji od njih?

27. Kdo od vas pa, skrbec, more postavi svojej primakniti en komolec?

28. In za obleko kaj skrbite? Poglejte na limbarje na polji, kako rastejo; ne trudijo se in ne predejo.

29. Pravim vam pa, da se tudi Solomon v vsej slavi svojej ni oblekel, kakor teh eden.

30. Če pa travo na polji, ki danes stoji, in jutri se meče v peč, Bog tako oblači, mar ne mnogo bolj vas, maloverni?

31. Ne skrbite torej, in ne govorite: Kaj bomo jedli? ali kaj bomo pili? ali kaj bomo oblekli?

32. Kajtivirus tega iščejo pogani. Saj oče vaš nebeški vé, da vsega tega potrebujete.

33. Iščite pa najprej kraljestva Božjega in pravice njegove, in vse to vam se bo pridalo.

34. Ne skrbite torej za jutri; kajti jutri bo skrbel za svoje. Dosti ima dan svojega zlega.

VII. POGLAVJE.

Ne sodite, da vam se ne bo sodilo.

2. Kajti skakoršno sodbo sodite, sodili bodo vam; in skakoršno mero merite, merilo se bo vam.

3. Kaj pa vidiš troho v očesu brata svojega, bruna pa v očesu svojem ne čutiš?

4. Ali kako porečeš bratu svojemu: Čaj, da izderem troho iz očesa tvo-

jega, in glej, bruno je v očesu tvojem?

5. Hinavec! izderi poprej bruno iz očesa svojega, in tedaj boš videl izdreti troho iz očesa brata svojega.

6. Nedajte svetegapsom; in ne pomečite biserjev svojih pred svinje, da jih ne poteptajo z nogami svojimi, in se obrnejo, ter vas raztrgajo.

7. Prosite, in dalo vam se bo; išcite, in našli boste; trkajte, in odprlo vam se bo.

8. Kajti vsak, kdor prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor trka, odprlo mu se bo.

9. Ali kdo izmed vas je človek, kogar če prosi sin njegov kruha, da mu dá kamen?

10. In če prosi ribe, da mu dá kačo?

11. Če torej vi, ki ste hudobni, znate dobre darove dajati otrokom svojim, koliko več bo dal oče vaš, ki je v nebesih, dobrega tistim, kateri ga prosijo?

12. Vse torej, kar hočete,

da ljudje vam storé, tako storite tudi vi njim; kajti to je postava in preroki.

13. Vnidite skozi tesna vrata. Ker prostorna so vrata, in široka je pot, koja pelje v pogubo, in mnogo jih je, kateri po njej hodijo.

14. Kajti tesna so vrata, in ozka je pot, koja pelje v življenje, in malo jih je, kateri jo najdejo.

15. Varujte se pa lažnjivih prerokov, kateri prihajajo k vam v ovčijih oblačilih, znotrej so pa požrešni volkovi.

16. Po njih sadovih jih boste poznali. Bere li se s trnja grozdje, ali z osata smokve?

17. Tako vsako dobro drevo dober sad rodi; slabo drevo pa slab sad rodi.

18. Dobro drevo ne more slabega sadú roditi, in slabo drevo *ne more* dobrega sadú roditi.

19. Vsako drevo, ktero ne rodi dobrega sadú, poseka se in vrže na ogenj.

20. Torej po njih sado-
vih jih boste poznali.

21. Ne bo prišel vsak,
kdor mi pravi: Gospod!
Gospod! v nebeško kra-
ljjestvo; nego kdor izpol-
njuje voljo očeta mojega,
ki je v nebesih.

22. Veliko mi jih po-
reče tisti dan: Gospod!
Gospod! ali nismo v tvoje
ime prerokovali, in s tvo-
jim imenom hudičev iz-
ganjali, in s tvojim ime-
nom mnogo čudežev sto-
rili?

23. In tedaj jim bom
povedal: Nikoli vas nisem
poznal; pojdite od mene,
hudodelniki!

24. Vsak torej, kdor sliši
te moje besede, in po njih
dela, njega bom primeril
modremu možu, ki je
sezidal hišo svojo na skali.

25. In padla je ploha, in
prišle so reke, in zapu-
hali so vetrovi in se za-
gnali v tisto hišo, in ni
padla: kajti bila je po-
stavljena na skalo.

26. In vsak, kdor sliši te
moje besede, in po njih ne
dela, podoben bo neum-

nemu možu, ki je sezi-
dal hišo svojo na pesku.

27. In padla je ploha, in
prišle so reke, in zapu-
hali so vetrovi in udarili
v tisto hišo: in padla je,
in nje pad je bil grozen.

28. In zgodí se, ko je
končal Jezus te besede,
čudilo se je ljudstvo nauku
njegovemu;

29. Kajti učil jih je, kakor
kdor ima oblast, a ne ka-
kor pismarji.

VIII. POGLAVJE.

In ko je stopil z gore,
šlo je za njim mnogo ljud-
stva.

2. In glej, gobavec pride,
ter mu se je poklanjal,
govoreč: Gospod! če ho-
češ, moreš me očistiti.

3. In stegnivši Jezus
roko, dotakne se ga, go-
voreč: Hočem, očisti se! In
precej mu se očisti goba.

4. In reče mu Jezus:
Glej, da nikomur ne po-
veš; nego pojdi, pokaži se
duhovnu, in prinesi dar,
ki ga je ukazal Mojzes,
njim za pričo.

5. Ko pa vnide Jezus v

Kapernaum, pristopi k njemu stotnik, proseč ga,

6. In govoreč: Gospod! hlapec moj leži domá božjasten, in se grozno muči.

7. In Jezus mu reče: Jaz bom prišel in ga bom ozdravil.

8. In stotnik odgovorí, in reče: Gospod! nisem vreden, da vnideš pod streho mojo; nego reci le besedo, in hlapec moj bo ozdravel.

9. Kajti tudi jaz sem človek pod oblastjo, in imam pod seboj vojake. Pa velik temu: Pojdi! in gre; in drugemu: Pridi! in pride; in hlapcu svojemu: Stori to! in stori.

10. Slišavši pa *to* Jezus, začudi se, in reče tistim, kateri so šli za njim: Resnično vam pravim, tudi v Izraelu nisem našel tolike vere.

11. Pravim vam pa, da jih bo mnogo prišlo od vzhoda in zahoda, in sedeli bodo z Abrahamom in Izakom v nebeškem kraljestvu;

12. Sinovi kraljestva se bodo pa izgnali v najkraj-

njo temo: tam bo jok in škripanje z zobmi.

13. In Jezus reče stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, naj ti se zgodí. In hlapec njegov je ozdravel od tega časa.

14. In Jezus pride v Petrov dom, in vidi taščo njegovo, da leži in jo trese mrzlica.

15. In dotakne se njene roke, in mrzlica jo pustí; in vstala je, ter jim je stregla.

16. Ko se je pa zvečerilo, prinesó mu mnogo obsedencev; pa izžene duhove z besedo, in ozdravi vse bolnike.

17. Da se izpolni, kar je rečeno po preroku Izaiji, ki pravi: „On je vzel slabosti naše, in ponesel je bolezní.“

18. Ko pa vidi Jezus mnogo ljudstva okoli sebe, ukaže iti na drugo stran.

19. Pa pristopi k njemu en pismar, in mu reče: Učenik! šel bom za teboj, kamorkoli odideš.

20. In reče mu Jezus: Lisice imajo brloge, in tice nebeške gnezda; a sin

človečji nima kje glave nasloniti.

21. A *nekdo* drugi učenec njegovih mu reče: Gospod! dovoli mi najprej, da grem, in pokopljem očeta svojega.

22. Jezus mu pa reče: Pojdi za menoj, in pusti, naj mrličí pokopljejo mrličé svoje.

23. Ter stopi v ladjo, in za njim vstopijo učenci njegovi.

24. In glej, vihar velik vstane na morji, tolik, da zakrijejo valovi ladjo; on je pa spal.

25. In pristopivši učenci njegovi, zbudé ga, govoreč: Gospod! otmi nas; pogiblremo.

26. In reče jim: Kaj ste boječi, maloverni? Tedaj vstane, zapretí vetrovom in morju, in velika tihota nastane.

27. Ljudjé se pa začudijo, in rekó: Kdo neki je ta, da so mu tudi vetrovi in morje pokorni?

28. In ko pride na drugo stran, v pokrajino Gergezensko, srečata ga dva obsedenca, ki sta

prišla iz grobov, in sta bila tako huda, da ni mogel nihče po tistej poti mimo iti.

29. In glej, *pa* zakričita, in rečeta: Kaj imaš z nami, Jezus, sin Božji? Si li sém prišel, da bi nas pred časom mučil?

30. In daleč od nju se je pasla velika čreda svinj.

31. Hudiči so ga pa prosili, govoreč: Če nas izganjaš, dovoli nam, da odidemo v čredo svinj.

32. In reče jim: Pojdite! In oni izidejo, ter odidejo v čredo svinj. In glej, vsa čreda se zakadí z bréga v morje, in potonejo v vodi.

33. Pastirje pa zbežé, in prišedši v mesto, naznajo vse, in za obsedence.

34. In glej, vse mesto izide Jezusu naproti. In ko ga ugledajo, zaprosijo, naj odide iž njih krajev.

IX. POGLAVJE.

In stopivši v ladjo, prepelje se, in pride v svoje mesto.

2. In glej, prinesó mu

mrtvoudnega, ki je ležal na postelji. In videč Jezus njih vero, reče mrtvoudnemu: Zaupaj sin! odpuščajo ti se grehi tvoji.

3. In glej, nekteri od pismarjev rekó v sebi: Ta preklinja Boga.

4. In videč Jezus njih misli, reče: Za kaj mislite hudobno v srcih svojih?

5. Kaj je namreč laže, reči: Odpuščajo ti se grehi; ali reči: Vstani, in hodi?

6. Da boste pa vedeli, da ima sin človečji oblast odpuščati na zemlji grehe, (tedaj velí mrtvoudnemu:) Vstani, in vzemi svojo posteljo, in pojdi domú.

7. Pa vstane, in odide domú.

8. Ko pa ljudstvo *to* vidi, začudijo se, in hvallijo Boga, ki je dal ljudém tako oblast.

9. In gredé dalje odtod, ugleda človeka, da sedi na mitnici, Matevža* po imenu, in reče mu: Pojdi za menoj! Pa vstane, in odide za njim.

10. In zgodí se, ko je se-

del v hiši za mizo, in glej, mnogo colnarjev in grešnikov je prišlo, in sedeli so z Jezusom in učenci njegovimi.

11. In ko Farizeji *to* vidijo, rekó učencem njegovim: Za kaj učenik vaš s colnarji in grešniki jé?

12. Slišavši pa *to* Jezus, reče jim: Ne potrebujejo zdravi zdravnika, nego bolni.

13. Pojdite pa, in naučite se, kaj se pravi: „Milosti hočem, in ne darú.“ Nisem prišel namreč klicat pravičnih, nego grešnike na pokoro.

14. Tedaj pristopijo k njemu Janezovi učenci, govoreč: Za kaj se mi in Farizeji mnogo postimo, tvoji se pa učenci ne postijo?

15. In reče jim Jezus: Morejo li svatje jokati, dokler je ženin ž njimi? Prišli bodo pa dnevi, ko jim se bo ženin odvezel, in tedaj se bodo postili.

16. Nikdor pa ne prišiva zaplate iz novega sukna na staro obleko; kajti zaplata njena bo odtrgla od ob-

leke še nekaj, in luknja bo večā.

17. In novega vina ne vlijajo v stare mehove; sicer mehovi popokajo, in vino se izlije, in mehovi se pokazé; nego novo vino vlijajo v nove mehove, in oboje se ohrani.

18. Ko jim je on to govoril, glej, pride starešina, ter mu se je poklanjal, govoreč: Hči moja je ravno kar umrla; ali pridi, in položi na njo roko svojo, in oživila bo.

19. In Jezus vstane, in odide za njim, on in učenci njegovi.

20. In glej, žena, ki je imela krvotok dvanajst let, pristopi od zadi, in se dotakne robú obleke njegove.

21. Kajti djala je sama pri sebi: Če se le obleke njegove dotaknem, ozdravela bom.

22. Jezus se pa obrne, in jo ugleda, ter reče: Zaupaj, hčer! vera tvoja ti je pomagala. In žena je ozdravela od tega časa.

23. In prišedši Jezus v starešinovo hišo, ugleda

piskače in ljudstvo, katero je hrumelo,

24. In reče jim: Odstopite! kajti deklica ni umrla, nego spí. In posmehovali so mu se.

25. Ko je pa ljudstvo izgnal, vnide, in jo prime za roko; in deklica vstane.

26. In ta zgodba se razglasí po vsej tistej zemlji.

27. In ko je šel Jezus dalje odtod, šla sta za njim dva slepca, in vpila sta, govoreč: Usmili se naju, sin Davidov!

28. Ko pa pride v hišo, pristopita slepca k njemu. In Jezus jima reče: Verujeta li, da morem to storiti? Rečeta mu: Dà, gospod!

29. Tedaj se dotakne njunih očí, govoreč: Po vaju veri naj se vama zgodi!

30. In njune očí se odpró. In Jezus jima zapretí, in reče: Glejta, da nihče ne zvé.

31. Ona pa izideta, in ga razglasita po vsej tistej zemlji.

32. Ko sta pa ona izšla,

glej, pripeljejo mu mutca, ki je bil obseden.

33. In ko je hudiča izgnal, mutec spregovori. In ljudstvo se začudi, in reče: Nikoli se ni kaj takega v Izraelu videlo.

34. Farizeji so pa govorili: S pomočjo poglavarja hudičev izganja hudiče.

35. In hodil je Jezus po vseh mestih in vaséh, učeč po njih shajališčih, in oznanjuoč evangelj kraljestva, in ozdravljajoč vsako bolezen in vsako slabost med narodom.

36. Ko pa vidi ljudstvo, zasmilijo mu se; kajti bili so zapuščeni in razkropljeni kakor ovce, ktere nimajo pastirja.

37. Tedaj reče učencem svojim: Žetve je mnogo, delavcev pa malo;

38. Prosite torej gospodarja žetve, naj pošlje delavcev na žetev svojo.

X. POGlavJE.

In poklicavši svojih dvanajst učencev, dá jim oblast nad nečistimi duhovi, da jih izganjajo, in

da ozdravljajo vsako bolezen in vsako slabost.

2. Dvanajsterih aposteljev imena so pa ta: Prvi Simon, imenovan Peter, in Andrej brat njegov; Jakob sin Zebedejev, in Janez brat njegov.

3. Filip, in Jernej; Tomaž, in Matevž colnar; Jakob sin Alfejev, in Lebej s priimkom Tadej.

4. Simon Kananičan, in Juda Iškarijan, kateri ga je tudi izdal.

5. Teh dvanajst pošlje Jezus, in žapové jim, govoreč: Ne hodite na pogansko pot, in ne vnidite v Samarijansko mesto,

6. Marveč pojdite k izgubljenim ovcam Izraelove hiše.

7. Hodé pa oznanjujte, in pravite: Približalo se je nebeško kraljestvo.

8. Bolnike ozdravljajte, gobavce očiščajte, mrtve obujajte, hudiče izganjajte; zastonj ste prejeli, zastonj dajte.

9. Ne jemljite zlata, ne srebra, ne denarja v pasu svojem;

10. Ne torbe na pot, ne

dveh plaščev, ne obutala, ne palice: kajti vreden je delavec svoje hrane.

11. V katerokoli mesto ali vas pa vnidete, pozvedite, kdo v njej je vreden; in tam ostanite, dokler ne izidete.

12. Ko pa stopite v hišo, pozdravite jo.

13. In če je hiša vredna, pride naj mir vaš na njo; če pa ni vredna, vrne naj se mir vaš k vam.

14. In če vas kdo ne sprejme, in tudi besed vaših ne posluša, pojdite iz tiste hiše ali tistega mesta, in otresite prah z nog svojih.

15. Resnično vam pravim: Laže bo Sodomskej in Gomorskej zemlji v dan sodbe, nego tistemu mestu.

16. Glej, jaz vas pošiljam kakor ovce sred volkov; bodite torej razumni kakor kače, in priprosti kakor golobje.

17. Varujte se pa ljudi; kajti izročevali vas bodo sodnijam, in po shajališčih svojih vas bodo bičali.

18. Popeljejo vas pa tudi pred vladarje in kralje za

voljo mene, njim in narodom za pričo.

19. Kedar vas pa izročé, ne skrbite, kako in kaj bi govorili; kajti dalo vam se bo tisti čas, kako in kaj boste govorili.

20. Ker ne boste govorili vi, nego duh očeta vašega bo govoril v vas.

21. Izdajal bo pa brat brata v smrt, in oče sina; in otroci bodo vstali zoper roditelje, in morili jih bodo.

22. In sovražili vas bodo vsi za voljo imena mojega; kdor pa pretrpí do kraja, ta se bo zveličal.

23. Kedar vas pa v tem mestu preženó, bežite v drugo. Kajti resnično vam pravim: Ne boste prehodili mest Izraelovih dotlej, ko pride sin človečji.

24. Ni ga učenca nad učenika, tudi ne hlapca nad gospodarja svojega.

25. Dovolj je učencu, da postane kakor učenik njegov, in hlapec kakor gospodar njegov. Če so pa hišnega gospodarja imenovali Belzebula, koliko bolj domače njegove?

26. Ne bojte se jih torej: ker nič ni prikritega, kar se ne bo odkrilo; in skrivnega, kar se ne bo zvedelo.

27. Kar vam pravim v temi, povejte na svetlem; in kar slišite na uho, razglasite s streh.

28. In ne bojte se tistih, kateri ubijajo telo, duše pa ne morejo ubiti; bojte se pa marveč tistega, kateri more dušo in telo pogubiti v peklu.

29. Mar se ne prodajata dva vrabca za vinar? pa ne eden od nju ne pade na zemljo brez očeta vašega.

30. Vam so pa tudi lasje na glavi vsi prešteti.

31. Ne bojte se torej; vi ste bolji od mnogo vrabcev.

32. Vsak torej, kdor spozná mene pred ljudmi, spoznal bom tudi jaz njega pred očetom svojim, ki je v nebesih.

33. Kdorkoli pa zatají mene pred ljudmi, zatajil bom tudi jaz njega pred očetom svojim, ki je v nebesih.

34. Ne mislite, da sem prišel, da prinesem mir na zemljo; nisem prišel, da prinesem mir, nego meč.

35. Kajti prišel sem, da ločim človeka od očeta njegovega, in hčer od matere njene, in nevesto od tašče njene.

36. In sovražniki človeku bodo domačini njegovi.

37. Kdor ljubi očeta ali mater bolj nego mene, ni mene vreden; in kdor ljubi sina ali hčer bolj nego mene, ni mene vreden;

38. In kdor ne vzeme križa svojega, in gre za menoj, ni mene vreden.

39. Kdor življenje svoje najde, izgubil ga bo; in kdor življenje svoje izgubi za voljo mene, našel ga bo.

40. Kdor sprejema vas, sprejema mene; in kdor sprejema mene, sprejema tistega, kateri me je poslal.

41. Kdor sprejema preroka v ime preroka, prejel bo preroško plačilo; in kdor sprejema pravičnega v ime pravičnega, prejel bo plačilo pravičnega.

42. In če kdo napojí enega od teh malih samo s kupico studenčnice v ime učenca, resnično vam pravim, ne bo izgubil plačila svojega.

XI. POGLAVJE.

In zgodí se, ko je nehal Jezus dvanajsterim učencem svojim naročati, odide odtod, da uči in oznanjuje po njih mestih.

2. Slišavši pa Janez v ječi Kristusova dela, pošlje dva svojih učencev,

3. In mu reče: Si li ti tisti, ki ima priti, ali naj čakamo drugega?

4. In Jezus odgovorí, in jima reče: Pojdita, in sporočita Janezu, kar slišita in vidita.

5. Slepci spregledujejo, in hromi hodijo; gobavci se očiščajo, in gluhi slišijo; mrtvi vstajajo, in ubogim se oznanjuje evangelj:

6. In blagor mu, kdor se od mene ne pohujša.

7. In ko ta dva odideta, začne Jezus ljudstvu v Janezu govoriti: Kaj ste

šli v puščavo, da vidite? Trst, ki ga veter maje?

8. Ali kaj ste šli, da vidite? Človeka oblečenega v mehka oblačila? Glej, kateri nosijo mehka oblačila, tisti so po kraljevih dvorih.

9. Ali kaj ste šli, da vidite? Preroka? Dà, velim vam, in več ko preroka.

10. Kajti ta je, za kogar je pisano: „Glej, jaz pošiljam angela svojega pred obličjem tvojim, kateri bo pripravil pot tvojo pred teboj.“

11. Resnično vam pravim: Ni vstal izmed tistih, kateri so rojeni od žen, veči od Janeza Krstnika; kdor je pa v nebeškem kraljestvu najmanji, veči je od njega.

12. Od dnî Janeza Krstnika doslej se pa nebeško kraljestvo s silo jemlje; in tisti, kateri ga s silo jemljó, pridobivajo ga.

13. Kajti vsi preroki in postava so prerokovali do Janeza.

14. In če hočete verovati, on je Elija, kateri ima priti.

15. Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši!

16. Komu bom pa primeril ta rod? Podoben je otrokom, ki po ulicah posedajo, in tovaršem svojim vpijejo,

17. In pravijo: Piskali smo vam, in niste plesali; tarnali smo, in niste jokali.

18. Kajti prišel je Janez, in ne jé in ne pije, pa pravijo: Hudiča ima!

19. Prišel je sin človečji, in jé in pije, pa pravijo: Glej človeka požeruha in pijanca, prijatelja colnarjev in grešnikov! In močdost so opravičili nje otroci.

20. Tedaj začne Jezus ponošati mestom, v kterih se je zgodilo največ njegovih čudežev, ker se niso spokorila.

21. Gorjé ti, Kōrazim! Gorjé ti Betsajda! Kajti ko bi se bili v Tiru in Sidonu zgodili čudeži, ki so se zgodili v vama, bila bi se davno vžakljii in pepelu spokorila.

22. Ali pravim vam: Tiru in Sidonu bo v dan sodbe laže, nego vama.

23. In ti, Kapernaum! ki si se do neba povzdignil,

zagnan boš noter do pekla; kajti ko bi se bili v Sodomi zgodili čudeži, ki so se zgodili v tebi, prebila bi bila do današnjega dne.

24. Ali pravim vam, da bo Sodomskej zemlji v dan sodbe laže, nego tebi.

25. V ta čas odgovorí Jezus, in reče: Zahvaljujem ti se, oče! gospodar neba in zemlje, da si to prikril modrim in razumnim, in si je razodel nedoraslim.

26. Dà, Oče! ker tako je bila volja tvoja.

27. Vse mi je izročil oče moj: in nikdor ne pozna sina, razen oče; in tudi očeta ne pozna nikdor, razen sin, in komurkoli če sin razodeti.

28. Pridite k meni vsi, kteri se trudite in ste otvorjeni, in jaz vas bom upokojil.

29. Vzemite jarem moj na se, in naučite se od mene, ker sem krotek in pokoren s srcem: in našli boste pokoj dušam svojim.

30. Kajti jarem moj je blag, in breme moje je lahko.

XII. POGLAVJE.

V tem času je šel Jezus v soboto skozi setve; učenci njegovi pa postanejo lačni, ter začnó klasje trgati in jesti.

2. Ko pa Farizeji *to* vidijo, rekó mu: Glej, učenci tvoji delajo, kar se v soboto ne sme delati.

3. On jim pa reče: Niste li brali, kaj je storil David, ko se je ulakotil on, in kateri so bili ž njim?

4. Kako je šel v hišo Božjo in je snedel postavljene kruhe, katerih ni smel nihče jesti, razen edini duhovni?

5. Ali niste li brali v postavi, da skrunijo v soboto duhovni v tempeljnu soboto, in niso krivi?

6. Pravim vam pa, da je tu večí od tempeljna.

7. Ko bi pa vedeli, kaj se pravi: „Milosti hočem, in ne darú,“ ne bi obsojevali nedolžnih.

8. Kajti sin človečji je gospodar tudi sobote.

9. Ter odide odtod, in pride v njih shajališče.

10. In glej, bil je *tu* človek, ki je imel suho roko. In vprašajo ga, govoreč: Ali se sme v soboto zdraviti? da bi ga zatožili.

11. On jim pa reče: Kdo med vami je človek, kateri ima eno ovco, in če mu ta pade v soboto v jamo, da je ne bo zgrabil in izvlekel?

12. In koliko bolji je človek od ovce? Zatorej se sme v soboto dobro delati.

13. Tedaj reče človeku: Stegni roko svojo! Pa stegne, in zdrava postane kakor druga.

14. Farizeji pa izidejo; in posvetujejo se za-nj, kako bi ga pogubili.

15. Jezus pa zvé, in odide odtod. In za njim je šlo mnogo ljudstva, in ozdravi *jih* vse.

16. In zapretí jim, naj ga ne razglasé.

17. Da se izpolni, kar je rečeno po preroku Jzaiji, ki pravi:

18. „Glej, hlapec moj, ki sem ga izvolil; ljubljeni moj, ki je duši mojej po volji; duh svoj bom polo-

žil na-nj, in oznanjeval bo sodbo narodom.

19. Ne bo se prepiral, ne vpil; in nikdor ne bo slišal glasú njegovega po ulicah.

20. Nalomljenega trsta ne bo prelomil, in vnetega lanú ne bo pogasil, dokler ne pridobí sodbi zmage.

21. In v ime njegovo bodo zaupali narodi.“

22. Tedaj mu pripeljejo obsedenca, ki je bil slep in mutast. In ozdravi ga, da je slepec in mutec govoril in videl.

23. In vse ljudstvo se je zavzemalo, govoreč: Ali ni ta sin Davidov?

24. Slišavši pa *to* Farizeji, rekó: Ta ne izganja hudičev, razen s pomočjo Belzebula, poglavarja hudičev.

25. Jezus je pa vedel njih misli, in reče jim: Vsako kraljestvo, katero se je samo zoper sebe razdvojilo, opustelo bo; in vsako mesto ali dom, kateri se je sam zoper sebe razdvojil, ne bo obstal.

26. In če satan izganja

satana, razdvojil se je sam zoper sebe: kako bo torej obstalo kraljestvo njegovo?

27. In če jaz s pomočjo Belzebula izganjam hudiče, s čegavo pomočjo izganjajo sinovi vaši? Za to vam bodo oni sodniki.

28. Če pa jaz s pomočjo Duha Božjega izganjam hudiče, prišlo je torej k vam kraljestvo Božje.

29. Ali kako more kdo močnemu priti v hišo, in mu pohišstvo pobrati, če močnega poprej ne zveže? in tedaj bo okradel hišo njegovo.

30. Kdor ni z menoj, proti meni je; in kdor z menoj ne zbira, razsiplje.

31. Za to vam pravim: Vsak greh in *vsaka* kletvina se bo odpustila ljudém; kletvina zoper Duha se pa ne bo odpustila ljudém.

32. In če reče kdo besedo zoper sina človečjega, odpustilo mu se bo; kdor pa reče zoper svetega Duha, ne bo mu se odpustilo, ne v tem veku ne v prihodnjem.

33. Ali vsadite dobro

drevo, in sad njegov *bo* dober; ali vsadite slabo drevo, in sad njegov *bo* slab: kajti drevo se pozná po sadu.

34. Gadja zalega! kako morete dobro govoriti, ko ste hudobni? kajti usta govore od preobilnosti srca.

35. Dober človek prinaša iz dobrega zaklada srca dobro; in hudoben človek prinaša iz hudobnega zaklada hudobno.

36. Pravim vam pa, da za vsako prazno besedo, kterokoli rekó ljudjé, dali bodo za njo odgovor v dan sodbe.

37. Kajti s svojimi besedami se boš opravičil, in s svojimi besedami se boš obsodil.

38. Tedaj mu odgovoré nekteri od pismarjev in Farizejev, in rekó: Učnik! znamenje hočemo od tebe videti.

39. On pa odgovorí, in jim reče: Hudobni in prešestni rod išče znamenja; pa ne bo mu se dalo znamenje, razen znamenje preroka Jonata.

40. Kakor je bil namreč

Jona v kitovem trebuhu tri dni in tri noči, tako bo sin človečji v srcu zemlje tri dni in tri noči.

41. Možjé Ninivljani bodo vstali na sodbo s tem rodod, in obsodili ga bodo; ker spokorili so se na pridigo Jonata: in glej, tu je veči od Jonata.

42. Južna kraljica bo vstala na sodbo s tem rodod, in obsodila ga bo; ker prišla je od kraja sveta, da sliši Solomonovo modrost: in glej, tu je veči od Solomona.

43. Izšedši pa duh nečisti iz človeka, hodi po suhih krajih, in išče pokoja; in ne najde ga.

44. Tedaj reče: Vrnil se bom v dom svoj, odkoder sem izšel. Ter pride, in najde praznega, počejnega in olepšanega.

45. Tedaj odide, in vzeme s seboj sedem drugih duhov, hujih od sebe, ter vnidejo, in tu prebivajo: in poslednje bo temu človeku huje od prvega. Tako bo tudi temu hudobnemu rodu.

46. Ko je pa še ljudstvu govoril, glej, mati njegova in bratje njegovi so stali zunej, in radi bi bili ž njim govorili.

47. In nekdo mu reče: Glej, mati tvoja in bratje tvoji stojé zunej, in radi bi s teboj govorili.

48. On pa odgovorí, in reče tistemu, kateri mu je povedal: Kdo je mati moja? in kdo so bratje moji?

49. In stegnivši roko svojo na učence svoje, reče: Glej, mati moja in bratje moji!

50. Kajti kdorkoli izpolni voljo očeta mojega, ki je v nebesih, on je brat moj in sestra in mati.

XIII. POGlavJE.

Tisti dan je pa izšel Jezus iz hiše, in sedel je pri morji.

2. In zbere se pri njem mnogo naroda, toliko, da stopi v ladjo in sede; in vse ljudstvo je stalo na bregu.

3. In pripoveda jim v prilikah mnogo, govoreč:

Glej, izšel je sejavec, da seje.

4. In ko je sejal, padlo je nekaj zrnja poleg ceste; in priletele so tice in so ga pozobale.

5. Drugo je pa padlo na skalnata tla, kjer ni imelo mnogo zemlje; in precej je pognalo, ker ni imelo globoke zemlje.

6. Ko je pa vzšlo solnce, ovenelo je; in ker ni imelo korenine, usahnilo je.

7. Drugo je pa padlo v trnje; in trnje je zraslo in ga udušilo.

8. Drugo je pa padlo na dobro zemljo, in dajalo je sad, nekaj po sto, nekaj pa po šestdeset, a nekaj po trideset.

9. Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši!

10. Pa pristopijo učenci, in mu rekó: Za kaj jim v prilikah govoriš?

11. On pa odgovorí, in jim reče: Vam je dano, da spoznate skrivnosti nebeškega kraljestva, njim pa ni dano.

12. Kajti kdor ima, dalo mu se bo, in preveč mu bo; kdor pa nima, odvzelo

mu se bo tudi to, kar ima.

13. Za to vam govorim v prilikah, ker tisti, kateri vidijo, ne vidijo, in tisti, kateri slišijo, ne slišijo, in ne umejo.

14. In na njih se izpolnjuje prerokovanje Izaija, katero pravi: „S sluhom boste slišali, in ne boste umeli; in z očmi boste gledali, in ne boste videli.“

15. Kajti temu ljudstvu je srce okamenelo, in z ušesi težko slišijo, in oči svoje so zatisnili: da ne bi kedaj z očmi videli, in z ušesi slišali, in s srcem umeli in se spreobrnili, in bi jih ozdravil.“

16. Blagor pa vašim očem, da vidijo, in vašim ušesom, da slišijo.

17. Kajti resnično vam pravim, da so mnogi preroki in pravični želeli videti, kar *vi* vidite, in niso videli; in slišati, kar *vi* slišite, in niso slišali.

18. Čujte torej *vi* priliko o sejavcu!

19. Vsakemu, kdor besedo o kraljestvu sliši, in

je ne ume, pride hudoba, in ukrade, kar je posejano v srcu njegovem; ta je, ki je posejan poleg ceste.

20. Ki je pa posejan na skalnatih tléh, ta je, kdor besedo sliši, in jo precej z veseljem sprejema;

21. Ali nimà korenine v sebi, nego je nestanoviten. Ko pa nastane stiska ali preganjanje za voljo besede, pohujšuje se precej.

22. Ki je pa posejan v trnji, ta je, kdor besedo sliši; ali skrb tega svetá in ničemurnost bogatstva uduší besedo, in brez sadú ostane.

23. Ki je pa posejan na dobro zemljo, ta je, kdor besedo sliši in ume; kdor torej rodi sad, in do naša nekteri po sto, nekteri ali po šestdeset, a nekteri po trideset.

24. Predloží jim drugo priliko, govoreč: Nebeško kraljestvo je podobno človeku, ki je posejal dobro seme na njivi svoje.

25. Ko so pa ljudjé spali, prišel je njegov sovražnik,

in posejal je kukolj po pšenici, in odšel.

26. Ko je pa zrasla trava, in je donesla sad, pokaže se tudi kukolj.

27. Pa pridejo hišnega gospodarja hlapci, in mu rekó: Gospod! nisi li dobrega semena posejal na svojej njivi? Odkod se je pa vzel kukolj?

28. On jim pa reče: Sovražnik človek je to storil. Hlapci mu pa rekó: Hočeš li, da gremo, in ga izplevemo?

29. On pa reče: Ne! da ne bi kedaj, trgaje kukolj, izrovali ž njim vred pšenice.

30. Pustite, naj raste oboje skupaj do žetve; in o času žetve porečem koscem: Poberite najprej kukolj, in povežite ga v snope, da ga sežgem; pšenico pa spravite v žitnico mojo.

31. Predloží jim drugo priliko, govoreč: Nebeško kraljestvo je podobno gorušičnemu zrnju, ki ga je človek vzel, in posejal na njivi svojej,

32. Ktero je res najdrobnejše od vseh semen: ke-

dar pa zraste, večje je od zelišč, in postane drevo, da prileté tice nebeške, in se nastanjujejo po vejah njegovih.

33. Pové jim drugo priliko: Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, ki ga je žena vzela in primesila trem mericam moke, dokler se vse ne skvasi.

34. Vse to je govoril Jezus ljudém v prilikah, in brez prilike jim ni govoril;

35. Da se izpolni, kar je rečeno po preroku, ki pravi: „V prilikah bom odprl usta svoja; pripovedal bom skrivnosti od začetka sveta.“

36. Tedaj razpustí Jezus ljudstvo, in pride domú. Pa pristopijo k njemu učenci njegovi, govoreč: Razloži nam priliko o kukolji na njivi.

37. On pa odgovorí, in jim reče: Sejavec dobrega semena je sin človečji.

38. Njiva je pa svet; a dobro seme, ti so sinovi kraljestva; kukolj so pa sinovi hudobije.

39. Sovražnik, ki ga je

posejal, je hudič; žetev je pa konec svetá; a kosci so angelji.

40. Kakor se torej kukolj pobira, in v ognji sežiga, tako bo na koncu tega sveta.

41. Sin človečji bo poslal angelje svoje, in pobrali bodo vsa pohujšanja iz kraljestva njegovega in tiste, kateri delajo krivico,

42. In vrgli jih bodo v ognjeno peč: tam bo jok in škripanje z zobmi.

43. Tedaj se bodo zasvetili pravični kakor solnce v svojega očeta kraljestvu. Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši!

44. Zopet je nebeško kraljestvo podobno skritemu zakladu na polji, ki ga je človek našel in skril; in od veselja svojega je šel, in je prodal vse, kar je imel, in kupil je tisto polje.

45. Zopet je nebeško kraljestvo podobno človeku kupcu, ki je iskal lepih biserjev.

46. In ko je našel en dragocen biser, šel je, in je prodal vse, kar je imel, in ga je kupil.

47. Zopet je nebeško kraljestvo podobno saku, ki se je vrgel v morje, in je zajel od vsakega rodú.

48. In ko se je napolnil, izvlekli so ga na kraj in so sedli, in kar je bilo dobro, pobrali so v posode, a kar je bilo slabo, vrgli so proč.

49. Tako bo na koncu sveta. Angelji pojdejo, in odločili bodo hudobne izsred pravičnih,

50. In vrgli jih bodo v ognjeno peč: tam bo jok in škripanje z zobmi.

51. Jezus jim reče: Ste li vse to umeli? Rekó mu: Dà, gospod!

52. On jim pa reče: Za to je vsak pismar, kateri se je naučil kraljestva nebeškega, podoben človeku gospodarju, kateri prinaša iz zaklada svojega novo in staro.

53. In zgodí se, ko Jezus te prilike končá, odide odtod.

54. In prišedši v domovino svojo, učil je v njih shajališči, da so se zavzemali in so govorili:

Odkod temu ta modrost in moči?

55. Ali ni ta tesarjev sin? ali se ne imenuje mati njegova Marija, in bratje njegovi Jakob in Judej in Simon in Juda?

56. In niso li vse sestre njegove pri nas? Odkod torej temu vse to?

57. In pohujševali so se nad njim. Jezus jim pa reče: Prerok ni brez častí, razen v domovini svojej, in na domu svojem.

58. In ni storil ondej mnogo čudežev, za voljo njih nevere.

XIV. POGlavJE.

V tem času zasliši čveteroknez Herodež glas o Jezusu.

2. In reče hlapcem svojim: Ta je Janez Krstnik; on je vstal od mrtvih, in za to dela čudeže.

3. Kajti Herodež je bil Janeza vjel in ga vklenil in posadil v ječo, za voljo Herodijade svojega brata Filipa žene.

4. Kajti Janez mu je djal: Ni ti dovoljeno nje imeti.

5. In hotel ga je umoriti; ali zbal se je ljudstva, ker so ga imeli za preroka.

6. Ko je bil pa Herodeževega rojstva dan, plesala je po sredi Herodijadina hči, in ugodila je Herodežu.

7. Za to jej s prisego obreče dati, karkoli bi prosila.

8. Ona pa, naučena od materesvoje: Daj mi, reče, tu v skledi glavo Janeza Krstnika.

9. In kralju se užali. Pa za voljo prisega in gostov jej ukaže dati.

10. In pošlje, in odseka Janezu v ječi glavo.

11. Ter prinesó glavo njegovo v skledi in jo dadó dekletu; in nese jo materi svojej.

12. In prišedši učenci njegovi, vzemó truplo in ga pokopljejo; ter pridejo, in sporočé Jezusu.

13. In slišavši to Jezus, odrine odtod na ladji posebej na samotni kraj. In ko ljudstvo to sliši, odidejo peš za njim iz mest.

14. In Jezus izide, in ugleda mnogo ljudstva;

in zasmilijo mu se, ter ozdravi njih bolnike.

15. Ko se pa zvečerí, pristopijo k njemu učenci njegovi, govoreč: Kraj je samotен, in ura uže pozna; razpusti ljudstvo, da odidejo v vasí, in si kupijo živeža.

16. Jezus jim pa reče: Ni jim treba oditi; dajte jim vi jesti.

17. Oni mu pa rekó: Nimamo več tu, nego pet hlebov in dve ribi.

18. On pa reče: Prinesite mi *jih* sem!

19. Ter ukaže ljudstvu, naj sedejo po travi, in vzeme tistih pet hlebov in tisti dve ribi, in ožré se proti nebu, in blagoslovi; ter prelomi, in dá hlebe učencem, učenci pa ljudstvu.

20. In jedó vsi in se nasitijo; in poberó ostanke koscev, dvanajst košev polnih.

21. Bilo jih je pa, kateri so jedli, kakih pet tisoč móž, brez žen in otrók.

22. In precej prisili Jezus učence svoje, naj stopijo v ladjo, in gredó na-

prej na drugo stran, dokler ne razpustí ljudstva.

23. In razpustivši ljudstvo, odide sam posebej na goro molit. Ko se je pa zvečerilo, bil je sam tu.

24. Ladja je bila pa uže sredi morja, in valovi so jo metali; kajti bil je veter nasproten.

25. O četrtej straži ponoči pa odide Jezus knjim, hodé po morji.

26. In ko ga učenci ugle-dajo, da hodi po morji, ustrašijo se, in rekó: Príkazen je! in od strahú zakričé.

27. A Jezus jih precej o-govori in reče: Bodite srčni! Jaz sem; ne bojte se.

28. Peter mu pa odgovori, in reče: Gospod! če si ti, ukaži mi, naj pridem k tebi po vodi.

29. On pa reče: Pridi! In stopivši Peter iz ladje, hodil je po vodi, da pride k Jezusu.

30. Kopa vidi, da je veter močán, uplaši se; in začne se potapljati, in zavpije, in reče: Gospod, otmi me!

31. Jezus pa precej stegne roko, in ga prime in

mu reče: Maloverni! po kaj si dvomil?

32. In ko stopita v ladjo, veter utihne.

33. Tisti pa, kateri so bili v ladji, pristopijo, ter mu se poklonijo, govoreč: Resnično si sin Božji!

34. In prepeljavši se, pridejo v zemljo Genezaretsko.

35. In ko ga tistega kraja možjé spoznajo, pošljejo po vsej tistej okolici; in prinesó mu vse bolnike.

36. In prosili so ga, da bi se le robú obleke njegove dotaknili. In katerikoli so se dotaknili, ozdraveli so.

XV. POGlavJE.

Tedaj pristopijo k Jezusu pismarji in Farizeji iz Jeruzalema, govoreč:

2. Za kaj prestopajo učenci tvoji izročilo starijih? Kajti oni ne umivajo rok svojih, kedar jedó kruh.

3. On pa odgovorí in jim reče: Za kaj prestopate tudi vi zapoved Božjo za voljo izročila svojega?

4. Kajti Bog je zapovedal, in rekel: „Spoštuj očeta svojega, in mater;“ in: „Kdor pa prekolne očeta ali mater, pogine naj s smrtjo.“

5. Vi pa pravite: Če reče kdo očetu ali materi: Dar je, s čimer ti jaz pomorem, in če *prav* ne spoštuje očeta svojega ali matere svoje.

6. In zavrgli ste zapoved Božjo za voljo izročila svojega.

7. Hinavci! lepo je za vas prerokoval Izaija, govoreč:

8. „To ljudstvo mi se približuje z ustmi svojimi, in spoštuje me z ustnicami svojimi: njih srce je pa daleč od mene.“

9. Pa zastonj me časté, učeč nauke, zapovedi človeške.“

10. In poklicavšiljudstvo, reče jim: Poslušajte in umejte!

11. Ne skruni človeka to, kar prihaja v usta; nego kar izhaja iz ust, to skruni človeka.

12. Tedaj pristopijo učenci njegoví in mu rekó:

Véš li, da so se Farizeji, slišavši besedo, pohujšali?

13. On pa odgovori, in reče: Vsaka rastlina, ktere ni vsadil oče moj nebeški, izrovala se bo.

14. Pustite jih; oni so slepcem slepi vodniki. Če pa slepec slepca vodi, padla bosta oba v jamo.

15. Peter pa odgovori in mu reče: Razloži nam to priliko!

16. Jezus pa reče: Ali ste še tudi vi nerazumni?

17. Ali ne umete, da gre vse, kar prihaja v usta, v trebuh in se meče ven?

18. Kar pa izhaja iz ust, izhaja iz srca, in to skruni človeka.

19. Kajti iz srca izhajajo hudobne misli, poboji, prešestva, kurbarije, tatvine, krive priče, kletvine.

20. To je, kar človeka skruni; z neumitimi rokami pa jesti, ne skruni človeka.

21. In Jezus izide odtod, in odide v Tirske in Sidonske predele.

22. In glej, žena Kananičanka izide iz teh krajev, in zavpije in mu reče:

Usmili se me, gospod, sin Davidov! moja hčer hudič zeló muči.

23. On jej pa ne odgovori besede. In pristopivši učenci njegovi, prosili so ga, govoreč: Odpodi jo! kajti kričí za nami.

24. On pa odgovori, in reče: Nisem poslan, razen k izgubljenim ovcam Izraelove hiše.

25. Ona pa pristopi, ter mu se pokloni, govoreč: Gospod, pomagaj mi!

26. On pa odgovori, in reče: Ni lepo, da se vzeme kruh otrokom in se vrže psom.

27. Ona pa reče: Dà, gospod! ali tudi psi jedó od drobtin, ktere padajo z mize njih gospodarjev.

28. Tedaj odgovori Jezus in jej reče: O žena, velika je vera tvoja! Zgodí naj ti se, kakor hočeš. In hčer njena je ozdravela od tega časa.

29. In Jezus odide odtod, in pride k morju Galilejskemu; in stopivši na goro, vsede se.

30. In k njemu pride mnogo ljudí, kteri so imeli

s seboj hrome, slepce, mutce, polomljene in mnogo drugih, ter jih položé k Jezusovim nogam; in ozdravi jih.

31. Da se ljudstvo začudi, ko vidi, da mutci govoré, in so polomljeni zdravi, in hromi hodijo, in slepci vidijo. Ter hvalijo Boga Izraelskega.

32. Poklicavši pa Jezus učence svoje, reče: Ljudstvo mi se smili; ker uže tri dni so pri meni, in nimajo kaj jesti. A lačnih jih ne čem odpraviti, da na poti ne omagajo.

33. In rekó mu učenci njegovi: Odkod bi mi vzeli v puščavi toliko kruha, da bi toliko ljudstva nasitili?

34. In reče jim Jezus: Koliko hlebov imate? Oni pa rekó: Sedem, in malo ribic.

35. Pa ukaže ljudstvu, naj sedejo po tléh.

36. In vzeme tistih sedem hlebov in ribe, in blagoslovi, ter prelomi, in dá učencem svojim, učenci pa ljudstvu.

37. In jedó in se nasitijo; in poberó ostanke

koscev, sedem košev polnih.

38. Bilo jih je pa, kateri so jedli, štiri tisoči, brez žen in otrók.

39. Razpustivši pa ljudstvo, stopi v ladjo, in pride v Magdalske predele.

XVI. POGLAVJE.

Papristopijo k njemu Farizeji in Saduceji, in izkušaje ga, prosijo ga, naj jim pokaže znamenje iz neba.

2. On pa odgovorí in jim reče: Ko se zvečerí, pravite: Vedro bo! kajti žarí se nebo.

3. In zjutraj: Danes bo veter! kajti nebo se žarí in oblači. Hinavci! nebeško lice znate razločevati, znamenj časom pa ne morete?

4. Hudobni in prešestni zarod išče znamenja; ali ne bo mu se dalo znamenje, razen znamenje preroka Jonata. Ter jih pustí, in odide.

5. In ko se prepeljejo učenci njegovi na drugo stran, pozabili so vzeti kruha.

6. Jezus jim pa reče: Glejte, in varujte se Farizejskega in Saducejskega kvasú!

7. Oni so pa sami pri sebi mislili, in djali: Ker nismo vzeli kruha.

8. Ko pa Jezus to spazi, reče jim: Kaj mislite v sebi, maloverni! da niste vzeli kruha?

9. Ali še ne umete, in se ne spominjate petih hlebov petim tisočim, in koliko košev ste nabrali?

10. Tudi ne sedmih hlebov štirim tisočim, in koliko košev ste nabrali?

11. Kako ne umete, da nisem rekel za kruh, da se varujte Farizejskega in Saducejskega kvasú?

12. Tedaj spoznajo, da ni rekel, naj se varujejo kruhovega kvasú, nego Farizejskega in Saducejskega uka.

13. Ko je pa prišel Jezus v predele Cezareje Filipove, prašal je učence svoje, govoreč: Kdo pravijo ljudjé, da sem jaz, sin človečji?

14. Oni pa rekó: Nekteri, *da si* Janez Krstnik; drugi pa, *da si* Elija; a drugi,

da si Jeremija, ali eden od prerokov.

15. Reče jim: Kdo pa pravite vi, da sem jaz?

16. Simon Peter pa odgovorí, in reče: Ti si Kristus, sin živega Boga.

17. In Jezus odgovorí in mu reče: Blagor ti, Simon, Jonatov sin! ker meso in kri ti nista tega razodela, nego oče moj, ki je v nebesih.

18. Pravim pa tudi jaz tebi, da si ti Peter; in na tejskali bom sezidal cerkev svojo, in peklena vrata je ne bodo premagala.

19. In dal ti bom ključe nebeškega kraljestva: in karkoli zvežeš na zemlji, zvezano bo v nebesih; in karkoli razvežeš na zemlji, razvezano bo v nebesih.

20. Tedaj zapretí učencem svojim, naj nikomur ne povedó, da je on Jezus Kristus.

21. Odtlej je jel Jezus učencem svojim praviti, da mora v Jeruzalem iti, in mnogo pretrpeti od starešin in vélikih duhovnov in pismarjev, in umorjen

biti, in tretji dan od smrti vstati.

22. In Peter ga vzeme k sebi, in začne ga odvrčati, govoreč: Smili se sam sebi, gospod! To ti se nima zgoditi.

23. On se pa obrne, in reče Petru: Poberi se od mene, satan! Za pohujšanje si mi; kajti ne misliš, kar je Božje, nego kar je človeško.

24. Tedaj reče Jezus učencem svojim: Če kdo hoče za menoj iti, zataj naj samega sebe, in vzeme križ svoj, in gre za menoj.

25. Kajti kdor hoče življenje svoje ohraniti, izgubil ga bo; kdor pa izgubi življenje svoje za voljo mene, našel ga bo.

26. Kaj namreč pomaga človeku, če ves svet pridobi, duši svojej pa škoduje? Ali kaj bo dal človek v zameno za dušo svojo?

27. Kajti sin človečji ima priti v slavi očeta svojega z angelji svojimi; in tedaj bo povrnil vsakemu po delih njegovih.

28. Resnično vam pravim: Nekteri so med temi, ki stojé tu, kateri ne bodo okusili smrti, dokler ne vidijo sina človečjega, da gre v kraljestvu svojem.

XVII. POGlavJE.

In čez šest dnî vzeme Jezus Petra in Jakoba in Janeza brata njegovega, ter jih odpelje same posebej na visoko goro,

2. In se pred njimi premení. In obraz njegov se zasveti kakor solnce, oblačila njegova pa postanejo bela kakor luč.

3. In glej, prikažeta jim se Mojzes in Elija, ter sta ž njim govorila.

4. Peter pa odgovorí, in reče Jezusu: Gospod! dobro nam je tu biti. Če hočeš, naredili bomo tu tri šatore, tebi enega, in Mojzesu enega, in Eliju enega.

5. Ko je še on govoril, glej, zakrije jih svetel oblak; in glej, glas iz oblaka, ki pravi: Ta je sin moj ljubljeni, ki je po mojej volji; njega poslušajte.

6. In slišavši *to* učenci, padejo na obraz svoj in se zeló uplašijo.

7. In pristopivši Jezus, dotakne se jih, in reče: Vstanite, in ne bojte se!

8. Ko pa očí svoje povzdignejo, ne vidijo nikogar, razen Jezusa samega.

9. In ko so stopali z gore, zapové jim Jezus, govoreč: Ne povejte nikomur, kar ste videli, dokler sin človečji ne vstane od mrtvih.

10. In učenci njegovi ga vprašajo, govoreč: Kaj pravijo torej pismarji, da mora Elija poprej priti?

11. Jezus pa odgovorí in jim reče: Elija bo prišel res poprej in bo vse uravnal.

12. Ali pravim vam, da je uže Elija prišel in ga niso poznali, nego storili so ž njim, kar so hoteli: tako bo tudi sin človečji od njih trpel.

13. Tedaj spoznajo učenci, da jim je rekel *to* za Janeza Krstnika.

14. In ko pridejo k ljudstvu, pristopi k njemu človek, in pred njim poklekne,

15. In reče: Gospod, usmili se sina mojega! ker je mesečen in grozno trpí. Kajti velikokrat pade v ogenj, in velikokrat v vodo.

16. In pripeljal sem ga učencem tvojim; in niso *ga* mogli ozdraviti.

17. Jezus pa odgovorí, in reče: O neverni in popačeni rod! doklej bom z vami? doklej vas bom trpel? Pripeljite mi *ga* sèm!

18. In Jezus mu zapretí; in hudič izide iž njega, in mladenič ozdravi od tega časa.

19. Tedaj pristopijo učenci k Jezusu in mu rekó na samem: Za kaj ga nismo mogli mi izgnati?

20. Jezus jim pa reče: Za voljo nevere vaše. Kajti resnično vam pravim: Če imate za gorušično zrno vere, porečete tej gori: Premakni se odtod tje! in premaknila se bo; in nič vam ne bo nemogoče.

21. Ta rod pa ne izide, razen z molitvijo in postom.

22. Ko so pa hodili po Galileji, reče jim Je-

zus: Sin človečji bo izdan ljudém v roke;

23. In umorili ga bodo, in tretji dan bo vstal od smrti. In bili so zelo žalostni.

24. Ko pa pridejo v Kapernaum, pristopijo k Petru tisti, kateri so pobirali davek, in rekó: Ali vaš učenik ne plačuje davka?

25. Reče: Dà. In ko vnide v hišo, prehití ga Jezus, govoreč: Kaj ti se zdí, Simon? Od katerih pobirajo zemeljski kralji colnino ali davek? od sinov svojih, ali od tujcev?

26. Peter mu pravi: Od tujcev. Jezus mu reče: Torej so sinovi svobodni.

27. Da jih pa ne pohujšamo, pojdi k morju, in nastavi trnik; in prvo ribo, ktera se vjeme, vzemi in jej odpri usta, in našel boš groš: vzemi ga, in daj jim za me in za se.

XVIII. POGLAVJE.

V tem času pristopijo učenci k Jezusu, govoreč: Kdo je torej v nebeškem kraljestvu največi?

2. In Jezus pokliče otroka, in postavi ga sred njih,

3. In reče: Resnično vam pravim, če se ne spreobrnete in ne postanete kakor otroci, ne boste prišli v nebeško kraljestvo.

4. Kdor se torej poniža kakor ta otrok, ta bo v nebeškem kraljestvu največi.

5. In kdorkoli sprejme enega takega otroka v ime moje, sprejema mene.

6. Kdor pa pohujša enega teh malih, ki verujejo v me, bilo bi mu bolje, da bi mu se obesil mlinsk kamen na vrat, in bi se utopil v morskej globočini.

7. Gorjé svetu za voljo pohujšanja! Pohujšanje sicer mora priti; ali gorjé tistemu človeku, po katerem pohujšanje pride.

8. Če te pa roka tvoja ali noga tvoja pohujšuje, odseci ji, in vrzi od sebe; bolje ti je hromemu ali brez roke priti v življenje, nego dve roki in dve nogi imeti, in vrženemu biti v večni ogenj.

9. In če te pohujšuje oko tvoje, izderi ga, in vrzi od sebe; bolje ti je z enim očesom priti v življenje, nego dve očesi imeti, in vrženemu biti v peklenki ogenj.

10. Glejte, da ne prezrete enega teh malih; kajti resnično vam pravim, da gledajo njih angelji v nebesih vsakedaj obličje očeta mojega, ki je v nebesih.

11. Kajti sin človečji je prišel, da zveliča, kar se je izgubilo.

12. Kaj se vam zdí? Če ima en človek sto ovâc, in ena od njih zajde: mar ne popusti devet in devetdeseterih, pa gre na gore, in išče tiste, ktera je zašla?

13. In če se zgodí, da jo najde, resnično vam pravim, da se nad njo bolj veseli, nego nad devet in devetdeseterimi, ktere niso zašle.

14. Tako ni volja očeta vašega, ki je v nebesih, da pogine eden od teh malih.

15. Če se pa pregreší

brat tvoj zoper tebe, pojdi, in ograjaj ga med seboj in njim samim; če te posluša, pridobil si brata svojega.

16. Če pa ne posluša, vzemi seboj še enega ali dva, da ostane vsaka beseda v ustih dveh ali treh prič.

17. Če jih pa ne posluša, povej cerkvi; če pa tudi cerkve ne posluša, naj ti bo ko pogan in colnar.

18. Resnično vam pravim: Karkoli zvežete na zemlji, zvezano bo v nebesih; in karkoli razvežete na zemlji, razvezano bo v nebesih.

19. Zopet vam pravim, da če se dva od vas zedinita na zemlji o čemerkoli, kar prosita, zgodilo jima se bo od očeta mojega, ki je v nebesih.

20. Kajti, kjer sta dva ali trije zbrani v ime moje, tam sem jaz sredi njih.

21. Tedaj pristopi k njemu Peter, in reče: Gospod! kolikokrat se bo pregrešil brat moj zoper mene in mu bom odpustil? do sedemkrat?

22. Jezus mu reče: Ne pravim ti, do sedemkrat, nego do sedemdesetkrat sedemkrat.

23. Za to je nebeško kraljestvo podobno človeku kralju, kateri je hotel s hlapci svojimi račun napraviti.

24. In ko začne računati, pripeljejo mu enega, kateri je bil dolžen tisoč talentov.

25. Ker pa ni imel, da bi plačal, ukaže gospodar njegov prodati njega, in ženo njegovo in otroke, in vse, kar je imel, in da mu se plača.

26. Hlapec pa pade, ter mu se je poklanjal, govoreč: Gospod! potrpi me, in vse ti bom plačal.

27. Gospodarju se pa ta hlapec zasmili: in prizanesse mu, in dolg mu odpustí.

28. Ko pa ta hlapec izide, najde enega svojih tovarišev, kateri mu je bil sto grošev dolžen; in zgrabivši ga, davil ga je, govoreč: Plačaj mi, kar si dolžen!

29. Tovarš njegov pa pade k nogam njegovim, ter

ga je prosil, govoreč: Potrpi me, in vse ti bom plačal.

30. On pa ni hotel; nego odide, in vrže ga v ječo, dokler ne plača dolga.

31. Videvši pa tovarši njegovi, kar se je zgodilo, užali jim se zeló; in pridejo, in povedó gospodarju svojemu vse, kar se je zgodilo.

32. Tedaj ga gospodar njegov pokliče in mu reče: Hudobni hlapec! odpustil sem ti ves tisti dolg, ker si me prosil.

33. Ali se nisi imel tudi ti tovariša svojega usmiliti, kakor sem se tudi jaz tebe usmilil?

34. In gospodar njegov se ujezí in ga izročí trinogom, dokler ne poplača vsega, kar mu je bil dolžen.

35. Tako bo storil tudi oče moj nebeški vam, če ne odpustite vsak bratu svojemu iz srca svojega njih pregreh.

XIX. POGlavJE.

In zgodí se, ko končá Jezus te besede, odide iz

Galileje, in pride v predele Judejske onkraj Jordana.

2. In za njim je šlo mnogo ljudstva, in ozdravili jih tu.

3. Pa pristopijo k njemu Farizeji, izkušaje ga, in mu rekó: Je li dovoljeno človeku popustiti ženo svojo za voljo vsakega vzroka?

4. On pa odgovorí in jim reče: Niste li brali, da ju je tisti, ki je v začetku ustvaril človeka, ustvaril moža in ženo?

5. In rekel: „Za to bo zapustil človek očeta in mater; in pridružil se bo ženi svoje, in dva bosta eno telo?“

6. Tako nista več dva, nego eno telo. Kar je torej Bog združil, naj človek ne razdružuje.

7. Rekó mu: Za kaj je torej zapovedal Mojzes dati ločivno pismo, in jo pustiti?

8. Reče jim: Ker vam je Mojzes za voljo trdosrčnosti vaše dovolil popuščati žene svoje; v začetku pa ni bilo tako.

9. Pravim vam pa, da kdorkoli ženo svojo popuščí razen za voljo kurbanja, in se oženi z drugo, prešestvuje; in kdor popuščeno vzeme, prešestvuje.

10. Rekó mu učenci njegovi: Če je tako človekova reč z ženo, ni se dobro ženiti.

11. On jim pa reče: Te besede ne zapopadajo vsi, nego katerim je dano.

12. Kajti so skopljenci, kateri so se iz materinega telesa tako rodili; in so skopljenci, ktere so ljudje skopili; in so skopljenci, kateri so se sami skopili, za voljo nebeškega kraljestva. Kdor more zapopasti, naj zapopade!

13. Tedaj prinesó knjemu otroke, naj položí na njih roke, in moli; učenci jim pa zabranijo.

14. Jezus pa reče: Pustite otročiče, in ne branite jim priti k meni; kajti takih je nebeško kraljestvo.

15. In položivši na njih roke, odide odtod.

16. In glej, eden pristopi in mu reče: Dobri učenik! kaj dobrega naj

storim, da bom imel večno življenje?

17. On mu pa odgovori: Kaj me imenuješ dobrega? Nikdor ni dober, razen eden, Bog. Če pa hočeš priti v življenje, izpolni zapovedi.

18. Reče mu: Ktere? Jezus pa reče: Ne ubij; ne prešestvuj; ne ukradi; ne pričaj po krivem;

19. Spoštuj očeta svojega in mater; in ljubi bližnjega svojega kakor samega sebe.

20. Mladenič mu reče: Vse to sem izpolnil od mladosti svoje; česa mi je še treba?

21. Jezus mu reče: Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj premoženje svoje, in daj ubogim: in imel boš zaklad v nebesih. Ter pridi, in pojdi za menoj!

22. Slišavši pa mladenič besedo, odide žalosten; kajti imel je mnogo premoženja.

23. Jezus pareče učencem svojim: Resnično vam pravim, da pride bogatin težko v nebeško kraljestvo.

24. Zopet vam pravim: Laže je priti kameli skozi igleno uho, nego bogatinu priti v kraljestvo Božje.

25. Slišavši pa *to* učenci njegovi, zavzemó se zeló, in rekó: Kdo se torej more zveličati?

26. Jezus pa pogleda in jim reče: Pri ljudéh je to nemogoče, pri Bogu je pa vse mogoče.

27. Tedaj odgovori Peter in mu reče: Glej, mi smo zapustili vse in smo šli za teboj; kaj bo torej nam?

28. Jezus jim pa reče: Resnično vam pravim, da vi, ki ste šli za menoj, o drugem rojstvu, ko se bo vsedel sin človečji na prestol svoje slave, sedli boste tudi vi na dvanajst prestolov, in sodili boste dvanajstere rodove Izraelove.

29. In vsak, kdor je zapustil hiše, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke, ali njive, za voljo imena mojega, prejel bo stokrat več, in zadobil bo večno življenje.

30. Mnogi prvi bodo pa zadnji, in zadnji prvi.

XX. POGLAVJE.

Kajti nebeško kraljestvo je podobno človeku gospodarju, kateri je zjutraj zgodaj izšel, da najeme delavcev v vinograd svoj.

2. In pogodivši se z delavci po groši na dan, pošlje jih v vinograd svoj.

3. In ko izide okoli tretje ure, ugleda druge, da stojé na trgu brez dela.

4. In reče jim: Pojdite tudi vi v moj vinograd, in karkoli bo prav, dal vam bom.

5. Oni pa odidejo. Ko izide zopet o šestej in devetej uri, storí ravno tako.

6. Ko pa izide okoli enajste ure, najde druge, da stojé brez dela. In reče jim: Kaj stojite tu ves dan brez dela?

7. Rekó mu: Ker nas ni nihče najel. Pa jim velí: Pojdite tudi vi v moj vinograd, in karkoli bo prav, boste prejeli.

8. Ko se pa zvečerí, velí gospodar vinograda

pristavniku svojemu: Pokličí delavce, in daj jim plačilo, počenši od zadnjih do prvih.

9. In prišedši tisti, kateri so *bili najeti* okoli enajste ure, prejmo po groši.

10. Ko pa pridejo prvi, mislijo, da bodo prejeli več; in tudi oni prejmo po groši.

11. Prejemši pa, godrnjali so nad gospodarjem,

12. Govoreč: Ti poslednji so delali eno uro, in naredil si jih enake nam, ki smo prenesli breme *vsega* dne in vročino.

13. On pa odgovorí, in reče enemu od njih: Prijatelj! ne delam ti krivice. Ali se nisi pogodil z menoj po groši?

14. Vzemi svoje, in pojdi! Hočem pa dati temu poslednjemu, kakortudi tebi.

15. Ali mar ne smem jaz s svojim storiti, kar hočem? Je li oko tvoje podobno, ker sem jaz dober?

16. Tako bodo zadnji prvi, in prvi zadnji; kajti mnogo je poklicanih, a malo izvoljenih.

17. In ko je šel Jezus v Jeruzalem, vzeme po poti dvanajstere učence na stran in jim reče:

18. Glej, v Jeruzalem gremo, in sin človečji bo izdan vélikim duhovnom in pismarjem; in obsodili ga bodo na smrt.

19. In izročili ga bodo poganom, da ga zasmehujejo, in bičajo, in križajo; in tretji dan bo vstal od smrti.

20. Tedaj pristopi k njemu mati Zebedejevih sinov s svojima sinoma, ter mu se je poklanjala in ga nekaj prosila.

21. On jej pa reče: Kaj hočeš? Reče mu: Reci, da sedeta ta dva moja sina, eden tebi na desno, in eden tebi na levo v kraljestvu tvojem.

22. Jezus pa odgovori, in reče: Ne vésta, kaj prosita. Moreta li piti kelih, ki ga bom jaz pil, in krstiti se s krstom, s katerim se jaz krstim? Rečeta mu: Moreva.

23. In reče jima: Kelih moj bosta torej pila, in s krstom, s katerim se jaz kr-

stim, bosta se krstila; ali da bi sedla meni na desno in meni na levo, ne morem jaz dati, nego *to se bo dalo tistim*, katerim je pripravljeno od očeta mojega.

24. In slišavši *to* deseteri, ujezé se nad *tema* dvema bratoma.

25. Jezus jih pa pokliče, in reče: Véste, da knezi narodov nad temi gospodujejo, in poglavarji jih vladajo.

26. Ne bo pa tako med vami: nego kdor hoče velik postati med vami, bodi vam služabnik;

27. In kdor hoče biti prvi med vami, bodi vam hlapec.

28. Kakor sin človečji ni prišel, da bi mu služili, nego da služi, in dá življenje svoje v odkup za mnoge.

29. In ko so šli iz Jerihe, šlo je za njim mnogo ljudstva.

30. In glej, dva slepca sta sedela kraj poti, in slišavši, da gre Jezus mimo, zakričita, in rečeta: Usmili se naju!, gospod, sin Davidov!

31. Ljudstvo jima pa zapretí, naj umolkmeta. Ona dva pa še bolj zavpijeta, govoreč: Usmili se naju, gospod, sin Davidov!

32. In Jezus se ustavi in ju pokliče, ter reče: Kaj hočeta, da vama storim?

33. Rečeta mu: Gospod! da se najine oči odpró.

34. Jezusu se pa zasmitila, in dotakne se njunih očí. In precej spregledajo njune očí, in odideta za njim.

XXI. POGlavJE.

In ko se približajo Jeruzalemu, in pridejo v Betfago k oljskej gori, tedaj pošlje Jezus dva učenca,

2. In jima reče: Pojdita v vas, ki vama je nasproti; in precej bosta našla oslenco privezano, in žrebe ž njo: odvežita ji, in pripeljita k meni.

3. In če vama kdo kaj reče, porečeta: Gospod ji potrebuje; in precej ji bo poslal.

4. Vse to se je pa zgodilo, da se izpolni, kar je rečeno po preroku, ki pravi:

5. „Recite Sionskejhčeri: Glej, kralj tvoj gre k tebi, krotek, in sedí na oslici in žrebetu sinu *oslíce* pod jarmom.“

6. Učenca pa odideta, in storita, kakor jima je Jezus ukazal.

7. In pripeljeta oslenco in žrebe, ter položé na nji oblačila svoja in ga posadé na nji.

8. Mnogo ljudstva pa pogrne oblačila svoja po poti; in drugi so sekali veje z dreves in so jih nasteljali po poti.

9. A ljudstvo, katero je šlo pred njim in za njim, vpilo je, govoreč: Hosana sinu Davidovemu! Blagoslovljen, ki gre v imenu Gospodovem! Hosana na višavah!

10. In ko vnide v Jeruzalem, zgane se vse mesto, govoreč: Kdo je ta?

11. Ljudstvo je pa pravilo: Ta je prerok Jezus, iz Nazareta Galilejskega.

12. In Jezus vnide v tempelj Božji, in izžene vse, kateri so v tempeljnu prodajali in kupovali, in prevrne mize menjačem, in klopí tistim, kateri so prodajali golobe.

13. In reče jim: Pisano je: „Dom moj se imenuje dom molitve;“ vi ste pa naredili iz njega „jamo razbojniško“.

14. Pa pristopijo k njemu v tempeljnu slepci in hromi; in ozdravi jih.

15. Ka pa vidijo véliki duhovni in pismarji čudeže, ki jih storí, in otroke, da vpijejo v tempeljnu: Hosana sinu Davidovemu! ujezé se.

16. In rekó mu: Slišiš li, kaj ti pravijo? Jezus jim pa reče: Dà! Niste li nikoli brali: „Iz ust nedoraslih in dojenčev napravil si hvalo?“

17. Ter jih pustí, in odide iz mesta v Betanijo, in tu prenočí.

18. Ko se je pa zjutraj vračal v mesto, postane lačen.

19. In ugledavši kraj poti eno smokvo, pride k

njej in ne najde ničesar na njej, razen samo listje; in reče jej: Nikoli več naj ne bo na tebi sadú na vekomaj! In smokva usahne precej.

20. In ko učenci to vidijo, začudijo se, in rekó: Kako precej je smokva usahnila!

21. Jezus pa odgovorí in jim reče: Resnično vam pravim: Če imate vero in ne dvomite, ne boste storili tega samo smokvi, nego če tudi rečete tej gori: Vzdigni se, in vrzi se v morje! zgodilo se bo.

22. In vse, karkoli v molitvi prosite, če verujete, boste prejeli.

23. In ko je prišel v tempelj in je učil, pristopijo k njemu véliki duhovni in ljudski pismarji, govoreč: S kakošno oblastjo delaš to? in kdo ti je dal to oblast?

24. Jezus pa odgovorí in jim reče: Vprašal vas bom tudi jaz eno besedo; in če mi jo poveste, povedal bom tudi jaz vam, s kakošno oblastjo to delam.

25. Odkod je bil Janezov krst? z neba, ali od ljudi?

26. Oni so pa sami pri sebi premišljevali, govoreč: Če rečemo: Z neba, poreče nam: Za kaj mu torej niste verovali? Če pa rečemo: Od ljudi, bojimo se ljudstva; kajti vsi imajo Janeza za preroka.

27. Ter odgovoré Jezusu, in rekó: Ne vémo. Tudi on jim reče: Tudi jaz vam ne povem, s kakošno oblastjo to delam.

28. Kaj se vam pa zdí? Imel je človek dva sina. In pristopivši k prvemu, reče: Sin, pojdi, delaj danes v vinogradu mojem.

29. On pa odgovorí, in reče: Nečem. Potem se pa razkesá, in odide.

30. In pristopivši k drugemu, reče ravno tako. On pa odgovorí, in reče: Pojdem, gospod! In ni šel.

31. Kteri teh dveh je očetu voljo izpolnil? Rekó mu: Prvi. Jezus jim reče: Resnično vam pravim, da pojdejo colnarji in kurbe

pred vami v kraljestvo Božje.

32. Kajti prišel je k vam Janez po poti pravice, in niste mu verjeli; colnarji in kurbe so mu pa verjeli. In ko ste vi to videli, niste se potem razkesali, da bi mu bili verjeli.

33. Čujte drugo priliko! Bil je neki človek gospodar, kateri je zasadil vinograd, in ga ogradil s plotom, in izkopal v njem klet, in sezidal stolp, ter ga izročil vinogradnikom, in odpotoval.

34. Ko se pa približa čas sadu, pošlje hlapce svoje k vinogradnikom, da prejmeó sad njegov.

35. In vinogradniki zgrabijo hlapce, in enega pretepó, enega pa ubijejo, a enega kamenjajo.

36. Zopet pošlje druge hlapce, katerih je bilo več nego prvih, in ž njimi storé ravno tako.

37. Potem pa pošlje k njim sina svojega, govoreč: Sina se bodo bali.

38. Ko pa ugledajo vinogradniki sina, rekó med seboj: Ta je dedič. Pri-

dite, ubijmo ga, in prilastimo si dedovino njegovo!

39. Ter ga zgrabijo, in vržejo ven iz vinograda, in ubijejo.

40. Kedar pride torej gospodar vinograda, kaj bo storil tem vinogradnikom?

41. Rekó mu: Hudobneže, njih bo hudo pogubil, in vinograd svoj bo izročil drugim vinogradnikom, kateri mu bodo dajali sad o svojem času.

42. Jezus jim reče: Niste li nikoli v pismu brali: „Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, on je postal glava oglu; od Gospoda se je zgodilo to, in čudno je v očéh naših.“

43. Za to vam pravim, da se bo vam kraljestvo Božje odvzelo, in dalo se bo narodu, kateri donaša njegove sadove.

44. In kdor na ta kamen pade, razbil se bo; na kogar pa *on* pade, razdrobil ga bo.

45. In slišavši véliki duhovni in Farizeji prilike njegove, spoznajo, da za njih govori.

46. In gledali so, da bi ga vjeli; ali zbojé se ljudstva, ker so ga imeli za preroka.

XXII. POGlavJE.

In Jezus jim odgovorí in reče zopet v prilikah, govoreč:

2. Nebeško kraljestvo je podobno človeku kralju, kateri je napravil sinu svogemu svatovščino.

3. In poslal je služabnike svoje, naj pokličejo tiste, kateri so bili na svatovščino povabljeni; ali niso hoteli priti.

4. Zopet je poslal druge služabnike, govoreč: Recite povablencem: Glej, pojedinjo sem pripravil, junci moji in pitanci so poklani, in vse je pripravljeno; pridite na svatovščino.

5. Oni pa niso marali, in odšli so, nekteri na polje svoje, nekteri pa po kupčiji svoje.

6. Drugi so pa služabnike njegove zgrabili, in zasramotili, in pobili.

7. Slišavši pa *to* kralj, ujezí se; ter pošlje vojske

svoje, in tiste ubijavce pogubí, in njih mesto razdene.

8. Tedaj velí služabnikom svojim: Svatovščina je pripravljena, ali povabljeni niso bili vredni.

9. Pojdite torej na razpotja, in kogarkoli najdete, pokličite *ga* na svatovščino.

10. In ti služabniki odidejo na razpotja, in zberó vse, ktere koli najdejo, hudobne in dobre; in svatovščina se napolni z gosti.

11. Ko pa kralj izide, da pogleda goste, ugleda tu človeka, kateri ni bil oblečen v svatovsko obleko.

12. In reče mu: Prijatelj! kako si prišel sèm, ko nimaš svatovske obleke? On pa umolkne.

13. Tedaj reče kralj služabnikom svojim: Zvežite mu noge in roke, ter ga vzemite in vrzite v najkrajnjo temo: tam bo jok in škripanje z zobmi.

14. Kajti mnogo je poklicanih, ali malo izvoljenih.

15. Tedaj odidejo Farizeji, in posvetujejo se, kako bi ga v besedi vjeli.

16. In pošljejo k njemu učence svoje s Herodovci, in rekó: Učenik! vémo, da si pravičen in pot Božjo v resnici učiš, in ti ni mar nobenega, ker ne gledaš ljudém na lice.

17. Povej nam torej, kaj ti se zdí? Ali se sme dati cesarju davek, ali ne?

18. Jezus pa spozná njih zvijačo, in reče: Kaj me izkušate, hinavci?

19. Pokažite mi davkovski denar. Oni mu pa prinesó denar.

20. In reče jim: Čegava je ta podoba in napis?

21. Rekó mu: Cesarjeva. Tedaj jim reče: Dajte torej, kar je cesarjevega, cesarju; in kar je Božjega, Bogu.

22. In slišavši *tó*, začudijo se; ter ga pusté, in odidejo.

23. Tisti dan pristopijo k njemu Saduceji, kateri pravijo, da ni vstajanja, in vprašajo ga,

24. Govoreč: Učenik! Mojzes je rekel: Če kdo umre, in nima otrók, naj vzeme brat njegov ženo njegovo, in zbudí seme bratu svojemu.

25. Bilo je pa pri nas sedem bratov. In prvi se je oženil, in umrl; in ker ni imel semena, zapustil je ženo svojo bratu svojemu.

26. Ravno tako tudi drugi, in tretji, noter do sedmega.

27. Na zadnje za vsemi je pa umrla tudi žena.

28. O vstajanji torej, čegava od sedmerih bo žena? kajti vsi so jo imeli.

29. Jezus pa odgovori in jim reče: Motite se, ker ne znate ne pisma, ne moči Božje.

30. Kajti o vstajanji se ne ženijo, in ne možé, nego so kakor angelji Božji na nebu.

31. O vstajanji mrtvih pa, niste li brali, kar vam je rekel Bog, govoreč:

32. „Jaz sem Bog Abrahamov, in Bog Izakov, in Bog Jakobov?“ Ni Bog Bog mrtvih, nego živih.

33. In slišavši to ljudstvo, strmeli so nad naukom njegovim.

34. Ko pa Farizeji slišijo, da je Saduceje osramotil, zberó se skupaj.

35. Pa vpraša en učenik postave izmed njih, izkušaje ga, in reče:

36. Učenik, ktera zapoved je v postavi največa?

37. Jezus mu pa reče: „Ljubi Gospoda Boga svojega iz vsega srca svojega, in iz vse duše svoje, in iz vse pameti svoje.“

38. Ta je prva in največa zapoved.

39. Druga je pater podobna: „Ljubi bližnjega svojega kakor samega sebe.“

40. O teh dveh zapovedih visi vsa postava in preroki.

41. Ko se pa Farizeji snidejo, vpraša jih Jezus,

42. Govoreč: Kaj se vam zdí za Kristusa? Čegav sin je? Rekó mu: Davidov.

43. Reče jim: Kako ga torej David v duhu imenuje gospoda, ko pravi:

44. „Rekel je Gospod gospodu mojemu: Vsedi se meni na desno, dokler ne položim sovražnikov tvojih tvojim nogam za podnožje?“

45. Če ga torej David imenuje gospoda, kako je sin njegov?

46. In nihče mu ni mogel besede odgovoriti; in od tega dné ga ni upal nihče več vprašati.

XXIII. POGlavJE.

Tedaj reče Jezus ljudstvu in učencem svojim,

2. Govoreč: Na Mojzesov stol so se vsedli pismarji in Farizeji.

3. Vse torej, karkoli vam rekó izpolnjevati, izpolnajte in delajte. Po njih delih pa ne delajte; kajti govore, in ne delajo.

4. Vežejo namreč težke in neprenesljive butare; in nakladajo jih ljudém na pleča: s svojim prstom jih pa ne té ganiti.

5. Vsa svoja dela pa delajo, da jih vidijo ljudjé. Razširjajo pa napise svoje, in delajo velike robove oblačilom svojim.

6. In ljubijo prve prostore na gostijah, in prve stole po shajališčih,

7. In pozdrave po ulicah, in da jih ljudjé imenujejo: Rabi! Rabi!

8. Vi se pa ne imenujte rabi; kajti eden je vaš moj-

ster, Kristus: vsi vi ste pa bratje.

9. In ne imenujte na zemlji *nikogar* očeta svojega; kajti eden je vaš oče, ki je v nebesih.

10. Ne imenujte se tudi ne učenike; kajti eden je vaš učenik, Kristus.

11. A kdor je največi od vas, bodi vam služabnik.

12. Kdor se pa povišuje, ponižal se bo; in kdor se ponižuje, povišal se bo.

13. Gorjé pa vam, pismarji in Farizeji, hinavci! da zapirate nebeško kraljestvo pred ljudmí; kajti vi ne greste va-nj, in tudi tistim, kateri hočejo, ne puščate vnití.

14. Gorjé vam, pismarji in Farizeji, hinavci! da požirate vdovam hiše, in na videz dolgo molite: za to boste prejeli ostrejo sodbo.

15. Gorjé vam, pismarji in Farizeji, hinavci! da prehodite morje in zemljo, da pridobite enega, kateri se pojudi; in ko se je pojubil, naredite iž njega peklenškega sinú, dvakrat hujega od sebe.

16. Gorjé vam, slepi vodniki! ki pravite: Če priseže kdo pri tempeljnu, *to ni nič*; če pa priseže kdo pri tempeljnovem zlatu, kriv je.

17. Bebeci in slepci! Kaj pa je več, zlato, ali tempelj, ki posvečuje zlato?

18. In: Če priseže kdo pri oltarji, *to ni nič*; če pa priseže kdo pri daru, ki je na njem, kriv je.

19. Bebeci in slepci! Kaj pa je več, dar, ali oltar, ki posvečuje dar?

20. Kdor torej priseže pri oltarji, prisega pri njem in pri vsem, kar je na njem.

21. In kdor priseže pri nebu, prisega pri njem in pri tistem, kateri sedi na njem.

22. In kdor priseže pri tempeljnu, prisega pri njem in pri tistem, kateri prebiva v njem.

23. Gorjé vam, pismarji in Farizeji, hñavci! da dajete desetino od mete, in kopra, in kumine, opustili ste pa, kar je najvažnejše v postavi: sodbo in milost in vero. To je bilo treba storiti, in onega ne opustiti.

24. Slepi vodniki! ki ocejate komarja, kamelo pa požirate.

25. Gorjé vam, pismarji in Farizeji, hinavci! da čistite sklenico in skledo zunej, znotrej ste pa polni ropa in nepravičnosti.

26. Slepi Farizej! očisti poprej sklenico in skledo znotrej, da boste tudi zunej čisti.

27. Gorjé vam, pismarji in Farizeji, hinavci! da ste podobni pobeljenim grobom, kateri se zdé zunej lepi, znotrej so pa polni mrtvaških kostî in vse nesnage.

28. Tako se kažete tudi vi ljudém zunej pravične, znotrej ste pa polni hinavstva in hudobije.

29. Gorjé vam, pismarji in Farizeji, hinavci! da zidate prerokom grobe, in lepšate pravičnim spomenike,

30. In pravite: Da smo bili v dnéh očetov svojih, ne bi bili njih deležniki bili pri krvi prerokov.

31. Tako pričate sami zoper sebe, da ste sinovi tistih, kateri so pomorili preroke.

32. In vi ste napolnili mero očetov svojih.

33. Kače! gadja zalega! kako boste ubežali sodbi peklenškega ognja?

34. Za to, glej, pošiljam jaz k vam preroke in modre in pismarje; in *nektere* od njih boste umorili in razpeli na križ, in *nektere* od njih boste po shajališčih svojih bičali, in preganjali od mesta do mesta.

35. Da pride na vas vsa pravična kri, ktera se je prelila na zemlji, od krvi pravičnega Abeljna noter do krvi Zaharija Baruhijevega sina, kterega ste umorili med tempeljnomo in oltarjem.

36. Resnično vam pravim: Vse to bo prišlo na ta rod.

37. Jeruzalem, Jeruzalem, ki ubijaš preroke in kamenjuješ tiste, kateri so k tebi poslani! Kolikrat sem hotel zbrati otroke tvoje, kakor zbira kokoš piščeta svoja pod peruti, in niste hoteli.

38. Glej, zapušča vam se hiša vaša pusta.

39. Kajti resnično vam pravim: Ne boste me vi-

deli odslej, dokler ne rečete: Blagoslovljen, ki gre v imenu Gospodovem!

XXIV. POGlavJE.

In izšedši Jezus, šel je od tempeljna. Pa pristopijo učenci njegovi, da mu pokažejo zidine tempeljna.

2. Jezus jim pa reče: Ne vidite li vsega tega? Resnično vam pravim: Tu ne bo ostal kamen na kamenu, kateri se ne bi podrl.

3. Ko je pa sedel na oljskej gori, pristopijo posebej k njemu učenci, in rekó: Povej nam, kedaj bo to? In kaj *bo* znamenje prihodu tvojemu in koncu sveta?

4. In Jezus odgovorí in jim reče: Varujte se, da vas kdo ne premoti!

5. Kajti mnogo jih bo prišlo na moje ime, in porekó: Jaz sem Kristus. In mnogo jih bodo premotili.

6. Slišali boste boje in glasove o bojih. Glejte, ne ustrašite se! kajti to mora vse biti. Ali tedaj še ni konec.

7. Kajti narod bo vstal na narod, in kraljestvo na kraljestvo; in lakote bodo in kuge in potresi po krajih.

8. Vse to je pa začetek nadlogam.

9. Tedaj vas bodo izročili stiski, in morili vas bodo; in sovražili vas bodo vsi narodi za voljo imena mojega.

10. In tedaj se bodo pohujšali mnogi; in drug drugega bodo izdajali, in drug drugega sovražili.

11. In mnogo lažnjivih prerokov bo vstalo; in premotili jih bodo veliko.

12. In da se hudobnost razmnoži, omrznila bo mnogim ljubezen.

13. Kdor pa pretrpi do konca, ta se bo zveličal.

14. In ta evanġelj se bo oznanil po vsem svetu, vsem narodom za pričo; in tedaj bo prišel konec.

15. Kedar torej ugledate „gnjusobo razdevanja“, za katero je povedal prerok Danijel, da stoji na svetem prostoru: (kdor bere, naj ume!)

16. Tedaj naj tisti, kateri so v Judeji, zbeže na gore.

17. In kdor je na strehi, ne stopa naj dol, da vzeme kaj iz hiše svoje.

18. In kdor je na polji, ne vrača naj se nazaj, da vzeme svoj plašč.

19. Gorjé pa nosečim in sisajočim v tistih dnéh!

20. Molite pa, da ne bo vaš beg po zimi, in ne v soboto.

21. Kajti tedaj bo velika stiska, kakoršne ni bilo od začetka sveta noter doslej, in je tudi ne bo.

22. In ko se ne bi tisti dnevi prikrajšali, ne bi se nihče zveličal; pa za voljo izvoljencev se bodo prikrajšali tisti dnevi.

23. Če vam tedaj kdo reče: Glej, tu je Kristus, ali tam: ne verujte.

24. Kajti vstali bodo lažnjivi kristusi in lažnjivi preroki, in kazali bodo velika znamenja in čudeže, da bi premotili, ko bi bilo mogoče, tudi izvoljence.

25. Glej, povedal sem vam naprej.

26. Če vam torej rekó: Glej, v puščavi je! ne ho-

dite ven: Glej, v izbah je!
ne verujte.

27. Kajti kakor izhaja blisk od vzhoda in se svetlí do zahoda, tako bo tudi prihod sinú človečjega.

28. Kajti kjer je mrhovina, tam se bodo zbirali orli.

29. Precej po stiski tistih dnî bo pa solnce otemnelo, in mesec ne bo dajal svetlobe svoje, in zvezde bodo padale z neba, in sile nebeške se bodo pregibale.

30. In tedaj se bo pokazalo na nebu znamenje sina človečjega; in tedaj bodo zajokali vsi rodovi zemlje, in videli bodo sina človečjega, da gre na nebeških oblakih z veliko močjó in slavo.

31. In poslal bo angelje svoje z močnim glasom trobente, in zbrali bodo izvoljence njegove od čveterih vetrov, od konca nebes do njih kraja.

32. Od smokve se pa naučite priliko: Kedar se veje njene pomladé, in

poženó listje, véste, da je blizu pomlad.

33. Tako tudi vi, ko vse to ugledate, védite, da je blizu pri vratih.

34. Resnično vam pravim: Ne bo prešel ta rod, dokler se vse to ne zgodi.

35. Nebo in zemlja bosta prešla, besede moje pa ne bodo prešle.

36. Za tisti dan in uro pa nikdor ne vé, tudi ne angelji nebeški, razen oče moj sam.

37. Kakor pa v dnéh Noeta, tako bo tudi o prihodu sina človečjega.

38. Kajti kakor so v dnéh pred potopom žrli in pili, ženili se in možili, do tistega dné, ko je stopil Noe v barko,

39. In niso zvedeli, dokler ni prišla voda in vseh pobrala: tako bo tudi o prihodu sina človečjega.

40. Tedaj bosta dva na njivi; eden se bo vzela, in eden pustil.

41. Dve boste mleli na mlinu; ena se bo vzela, in ena pustila.

42. Čujte torej! kajti ne

véste, obklej pride gospod vaš.

43. Védite pa to, da ko bi hišni gospodar vedel, o kterej straži bo prišel tat, čul bi, in ne bi dal hiše svoje podkopati.

44. Za to bodite tudi vi pripravljani; kajti sin človečji bo prišel ob uri, ko se vam ne zdí.

45. Kdo je torej zvesti in modri hlapec, ktereга je postavil gospodar njegov nad svojimi posli, naj jim daje hrano o *svojem* času?

46. Blagor tistemu hlapcu, ktereга bo našel gospodar njegov, ko pride, da tako dela.

47. Resnično vam pravim, da ga bo postavil nad vsem svojim premoženjem.

48. Če pa reče ta hudobni hlapec v srcu svojem: Gospodar moj se mudí in še ne bo prišel,

49. In začne so hlapce pretepati, in jesti in piti s pijanci:

50. Prišel bo gospodar tega hlapca, kedar ne pri-

čakuje, in ob uri, ktere ne vé.

51. In presekal ga bo, in položil bo del njegov s hinavci: tam bo jok in škripanje z zobmi.

XXV. POGlavJE.

Tedaj bo nebeško kraljestvo podobno desetim devicam, ktere so vzele svetilnice svoje in so šle ženinu naproti.

2. Pet od njih je bilo modrih, in pet trapastih.

3. Tiste, ktere so bile trapaste, vzele so svetilnice svoje, in olja niso vzele s seboj.

4. Modre so pa vzele olje v posodah svojih s svetilnicami svojimi vred.

5. Ko se je pa ženin mudil, podremale so vse, in pospale.

6. O polnoči pa nastane hrup: Glej, ženin gre; pojdite mu naproti.

7. Tedaj vstanejo vse te device, in olepšajo svetilnice svoje.

8. Trapaste pa rekó modrim: Dajte nam od olja

svojega, ker naše svetilnice gasnejo.

9. Modre jim pa odgovoré, in rekó: Da zmanjka nam in vam! Pa pojdite rajše k prodajavcem in si kupite.

10. Ko so pa odšle, da kupijo, pride ženin; in tiste, ktere so bile pripravljene, vnidejo ž njim na svatovščino: in vrata se zapró.

11. Poslej pa pridejo tudi druge device, in rekó: Gospod, gospod, odpri nam!

12. On pa odgovorí, in reče: Resnično vam pravim, ne poznam vas.

13. Čujte torej, ker ne véste ne dneva ne ure, obklej pride sin človečji.

14. Kakor je namreč človek odpravljajoč se na pot, poklical hlapce svoje, in jim izročil premoženje svoje,

15. In je dal enemu pet talentov, enemu pa dva, a enemu enega, vsakemu po njegovej moči, in precej odpotoval.

16. Tisti pa, ki je prejel pet talentov, šel je in je ž

njimi gospodaril, in napravil pet drugih talentov.

17. Tako je tudi tisti, ki je prejel dva, tudi on dva druga pridobil.

18. Tisti pa, ki je prejel enega, šel je in ga je zakopal v zemljo, in skrnil srebro gospodarja svojega.

19. Črez mnogo časa pa pride gospodar teh hlapcev, in začne ž njimi računiti.

20. Pa pristopi tisti, ki je prejel pet talentov, in prinese pet drugih talentov, govoreč: Gospod! pet talentov si mi dal; glej, pridobil sem ž njimi pet drugih talentov.

21. Gospod njegov mu pa reče: Dobro, vrli in zvesti hlapec! v majhnem si bil zvest, postavil te bom nad veliko; vnidi v veselje gospodarja svojega.

22. Pristopi pa tudi tisti, ki je prejel dva talenta, in reče: Gospod! dva talenta si mi dal; glej, pridobil sem ž njima dva druga talenta.

23. Gospodar njegov mu reče: Dobro, vrli in zve-

sti hlapec! v majhnem si bil zvest, postavil te bom nad veliko; vnidi v veselje gospodarja svojega.

24. Pristopi pa tudi tisti, ki je prejel eden talent, in reče: Gospod! vedel sem te, da si trd človek, in žanješ, kjer nisi posejal, in pobiraš, kjer nisi raztresel.

25. Pa sem se zbal, in šel sem, in skrnil sem talent tvoj v zemljo; glej, *tu* imaš svoje.

26. Gospodar njegov mu pa odgovori, in reče: Hudoobni in leni hlapec! vedel si, da žanjem, kjer nisem posejal, in pobiram, kjer nisem raztresel;

27. Torej bi bil moral dati ti srebro moje menjačem: in ko bi bil jaz prišel, vzel bi bil svoje z dobičkom.

28. Vzemite mu torej talent, in dajte tistemu, ki ima deset talentov.

29. Kajti vsakemu, kdor ima, dalo se bo, in preveč mu bo; kdor pa nima, odvzelo mu se bo tudi to, kar ima.

30. In nepridnega hlapca vrzite v najkrajnjo temo: tam bo jok in škripanje z zobmi.

31. Kedar bo pa prišel sin človečji v slavi svoje, in vsi sveti angelji ž njim, tedaj se bo vsedel na prestol svoje slave.

32. In pred njim se bodo zbrali vsi narodi; in ločil jih bo enega od drugega, kakor odločuje pastir ovce od kozlov.

33. In postavil bo ovce sebi na desni, a kozle na levo.

34. Tedaj poreče kralj tistim na desnici svoje: Pridite, blagoslovljeni očeta mojega! prejmite kraljestvo, katero vam je pripravljeno od začetka sveta.

35. Kajti bil sem lačen, in dali ste mi jesti; žejen, in napojili ste me; gost sem bil, in sprejeli ste me;

36. Nag, in oblekli ste me; bolen, in obiskali ste me; v ječi sem bil, in prišli ste k meni.

37. Tedaj mu bodo odgovorili pravični, in porekó: Gospod! kedaj smo

te videli lačnega, in smo te nasitili? ali žejnega, in smo te napojili?

38. Kedaj smo te pa videli gosta, in smo te sprejeli? ali nagega, in smo te oblekli?

39. Kedaj smo te pa videli bolnega, ali v ječi, in smo prišli k tebi?

40. In kralj bo odgovoril, in jim poreče: Resnično vam pravim, karkoli ste storili enemu teh najmanjših mojih bratov, storili ste meni.

41. Tedaj poreče tudi tistim na levici: Pojdite od mene, prekleti! v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in angeljem njegovim.

42. Kajti bil sem lačen, in niste mi dali jesti; žejen, in niste me napojili; gost sem bil, in niste me sprejeli;

43. Nag, in niste me oblekli; bolen, in v ječi, in niste me obiskali.

44. Tedaj mu bodo odgovorili tudi oni, in porekó: Gospod! kedaj smo te videli lačnega, ali žejnega, ali gosta, ali nage-

ga, ali bolnega, ali v ječi, in ti nismo postregli?

45. Tedaj jim bo odgovoril, in poreče: Resnično vam pravim, karkoli niste storili enemu teh najmanjših, niste meni storili.

46. In ti pojdejo v večno trpljenje; pravični pa v večno življenje.

XXVI. POGlavJE.

In zgodí se, ko je Jezus vse te besede končal, reče učencem svojim:

2. Véste, da bo čez dva dni velika noč, in sin človečji bo izdan, da ga križajo.

3. Tedaj se zberó véliki duhovni in pismarji in starešine naroda na dvoru vélikega duhovna, ki mu je bilo ime Kajfa.

4. In posvetujejo se, da vjemó Jezusa z zvijačo, in ga umoré.

5. Govorili so pa: Ne v praznik, da se narod ne spunta.

6. Ko je bil pa Jezus v Betaniji v hiši Simona gobavca,

7. Pristopiknjemu žena, ktera je imela sklenico dragocene mire, in jo izlije na glavo njegovo, ko je sedel za mizo.

8. Ko pa učenci njegovi to vidijo, razhudé se, in rekó: Čemu ta potrata?

9. Kajti ta mira bi se bila mogla za mnogo prodati, in dati se ubogim.

10. Ko pa Jezus to spazi, reče jim: Kaj delate ženi skrbí? storila je namreč dobro delo na meni.

11. Saj ubogeimate vselej pri sebi; mene pa nimate vselej.

12. Kajti da je izlila to miro na telo moje, storila je to za pokop moj.

13. Resnično vam pravim: Kjerkoli po vsem svetu se bo oznanil ta evangelj, povedalo se bo tudi to, kar je ona storila, njej v spomin.

14. Tedaj odide eden od dvanajsterih, kteremu je bilo ime Juda Iškarijan, k velikim duhovnom,

15. In reče: Kaj mi hočete dati, in jaz vam ga bom izdal? Oni mu pa obrekó trideset srebrnikov.

16. In odtlej je iskal priložnosti, da ga izdá.

17. Prvi dan opresnih kruhovpa pristopijo učenci k Jezusu, in mu rekó: Kje hočeš, da ti pripravimo, da jéš velikonočno jagnje?

18. On pa reče: Pojdite v mesto k temu in temu, in recite mu: Učenik pravi: Čas moj je blizu; pri tebi bom jedel velikonočno jagnje z učenci svojimi.

19. In učenci storé, kakor jim je Jezus ukazal, in pripravijo velikonočno jagnje.

20. Ko se pa zvečerí, sede za mizo z učenci svojimi.

21. In ko so jedli, reče: Resnično vam pravim, da me bo eden izmed vas izdal.

22. In zeló jim se užali, in začnó mu praviti vsak od njih: Ali sem jaz, gospod?

23. On pa odgovorí, in reče: Kdor je omočil z me-noj rokó v skledo, ta me bo izdal.

24. Sin človečji sicer gre, kakor je pisano za-nj; ali gorjé tistemu človeku, kteri sina človečjega izdaja.

Bolje bi mu bilo, da se ne bi bil tisti človek rodil.

25. Juda izdajavec njegov pa odgovori, in reče: Ali sem jaz, rabi? Reče mu: Ti si rekel.

26. Ko so pa jedli, vzeme Jezus kruh, in blagoslovi, in prelomi, in dajal je učencem svojim, govoreč: Vzemite, jejte; to je telo moje.

27. In vzeme kelih, in zahvali, in dá jim, govoreč: Pijte iz njega vsi;

28. Kajti to je kri moja novega zakona, ktera se prelija za mnoge v odpustanje grehov.

29. Pravim vam pa, da odslej ne bom pil od tega trtnega rodú, do tistega dné, ko ga bom pil z vami novega v kraljestvu očeta svojega.

30. In ko odpojó, odidejo na oljsko goro.

31. Tedaj jim reče Jezus: Vsi vi se boste pohujšali to noč od mene. Kajti pisano je: „Pastirja bom udaril, in razkropile se bodo ovce črede.“

32. Po vstajanji svojem

pa pojdem pred vami v Galilejo.

33. Peter pa odgovori in mu reče: Če se tudi vsi od tebe pohujšajo, jaz se ne bom nikoli pohujšal.

34. Jezus mu reče: Resnično ti pravim, da to noč, predno bo petelin zapel, zatajil me boš trikrat.

35. Peter mu pravi: In ko bi moral steboj umreti, ne bom te zatajil. Tako rekó tudi vsi učenci.

36. Tedaj pride ž njimi Jezus v vas imenovano Getsemane, in reče učencem: Vsedite se tu dotlej, da grem, in tam molim.

37. In vzeme Petra in Zebedejeva dva sina, in začne žalovati in obupovati.

38. Tedaj jim reče: Žalostna je duša moja do smrti; ostanite tu, in čujte z menoj.

39. In odšedši malo dalje, pade na obraz svoj, in molil je, govoreč: Oče moj! če je mogoče, odide naj ta kelih od mene; ali ne, kakor hočem jaz, nego kakor ti.

40. In prišedši k učen-

cem, najde jih, da spé; ter reče Petru: Tako niste mogli ene ure z menoj prečuti?

41. Čujte in molite, da ne zajdete v izkušnjavo; duh je sicer krepek, ali telo je slabo.

42. Zopet odide drugoč; in molil je, govoreč: Oče moj! ako ne more ta kelih oditi od mene, če ga ne pijem, zgodi se volja tvoja.

43. In prišedši, najde jih zopet, da spé; kajti njih oči so bile težke.

44. In pustivši jih, odide zopet; in molil je v tretje, govoreč iste besede.

45. Tedaj pride k učencem svojim in jim reče: Spite dalje in počivajte! Glej, ura se je približala, in sin človečji se izdaja grešnikom v roke.

46. Vstanite, pojdimo! Glej, izdajavec moj se je približal.

47. In ko je še govoril, glej, pride Juda, eden od dvanajsterih, in ž njim mnogo ljudstva z meči in koli, od vélikih duhovnov in starešin naroda.

48. Izdajavec njegov jim

je pa dal znamenje, govoreč: Kogar bom poljubil, tisti je.

49. In precej pristopi k Jezusu, in reče: Zdrav bodi, rabi! in ga poljubi.

50. Jezus mu pa reče: Prijatelj! po kaj si prišel? Tedaj pristopijo, in položé roke svoje na Jezusa in ga vjemó.

51. In glej, eden tistih, kateri so bili z Jezusom, stegne roko svojo in izdere meč svoj, in udari hlapca vélikega duhovna in mu odseka uho.

52. Tedaj mu velí Jezus: Vtakni meč svoj na mesto njegovo; kajti vsi, kateri primejo za meč, poginili bodo z mečem.

53. Ali misliš li, da ne morem sedaj očeta svojega prositi, in poslal bi mi več ko dvanajst legijonov angeljev?

54. Kako bi se pa izpolnila pisma, da mora tako biti?

55. V ta čas reče Jezus ljudstvu: Kakor na razbojnika ste prišli na me z meči in koli? Vsak dan sem sedel pri vas,

učeč v tempeljnu, in niste me zgrabili.

56. Vse to se je pa zgodilo, da se izpolnijo pisma prerokov. Tedaj ga vsi učenci pusté, in pobegnejo.

57. A tisti, kateri so Jezusa vjeli, odpeljejo *ga* k vélikemu duhovnu Kajfu, kjer so se zbrali pismarji in starešine.

58. Peter je pa šel oddaleč za njim, noter do dvora vélikega duhovna; in stopivši noter, sede k hlapcem, da vidi konec.

59. Véliki duhovni in pismarji in ves zbor so pa iskali lažnjive priče zoper Jezusa, da bi ga umorili.

60. In ne najdejo *je*. In da si ravno pristopi mnogo lažnjivih prič, ne najdejo. Naposled papristopite dve priči,

61. In rečete: Ta je rekel: Jaz morem tempelj Božji podreti, in v treh dneh *ga* sezidati.

62. In véliki duhoven vstane in mu reče: Ne odgovarjaš li ničesar? Kaj pričajo ti zoper tebe?

63. Jezus je pa molčal. In véliki duhoven odgovorí in mu reče: Zaklinjam te pri živem Bogu, da nam povej, če si ti Kristus sin Božji?

64. Jezus mu reče: Ti si rekel. Ali pravim vam: Odslej boste videli sina človečjega, da sedí na desnici močí, in gre na nebeških oblakih.

65. Tedaj raztrga véliki duhoven oblačila svoja, govoreč: Boga je preklel; kaj nam je še treba prič? Glej, ravnokar ste slišali kletvino njegovo.

66. Kaj se vam zdí? Oni pa odgovoré, in rekó: Smrti je vreden.

67. Tedaj mu pljunejo v obraz, in bijejo *ga* za uho; drugi *ga* pa bijejo s pestmi,

68. Govoreč: Prerokuj nam, Kristus! kdo je, ki te je udaril?

69. Peter je pa sedel zunej na dvoru. Pa pristopi k njemu ena dekla, in reče: Tudi ti si bil z Galilejcem Jezusom.

70. On pa utají pred vse-

mi, govoreč: Ne vém, kaj praviš.

71. Ko pa izide k vratom, ugleda ga druga, in reče tistim, ki so bili tam: Tudi ta je bil z Nazarečanom Jezusom.

72. In zopet utají s prisego: Ne poznam tega človeka.

73. Malo potem pa pristopijo tisti, kateri so stali, in rekó Petru: Resnično, tudi ti si izmed njih; saj te tudi govorica tvoja izdaja.

74. Tedaj se začne rotiti in kleti: Ne poznam tega človeka. In precej zapoje petelin.

75. In Peter se spomene Jezusove besede, ki jo je rekel: Predno bo petelin zapel, zatajil me boš trikrat. Ter izide in se britko razzjoka.

XXVII. POGLAVJE.

Ko pa napoči jutro, posvetujejo se vsi véliki duhovni in ljudski pismarji za Jezusa, da ga umoré.

2. Ter ga zvežejo in odpeljejo, in izročé ga po-

glavarju Ponciju Pilatu.

3. Tedaj se Juda, izdajavec njegov, ko vidi, da so ga obsodili, razkesá, in vrne tistih trideset srebrnikov vélikim duhovnom in starešinam,

4. Govoreč: Grešil sem, da sem izdal nedolžno kri. Oni pa rekó: Kaj nam za to? Ti glej!

5. Pa vrže tistih trideset srebrnikov v tempelj, in izide; ter odide in se obesi.

6. Véliki duhovni pa srebrnike vzemó, in rekó: Ne smemo jih deti v crkveni zaklad, ker so krvav denar.

7. Ter se posvetujejo, in kupijo za nje lončarjevo polje za pokopališče tujcem.

8. Za to se imenuje tisto polje Krvavo polje, do današnjega dné.

9. Tedaj se je izpolnilo, kar je rečeno po preroku Jeremiji, ki pravi: „In vzeli so trideset srebrnikov, ceno cenjenega, ki so ga cenili od sinov Izraelskih;

10. In dali so jih za lončarjevo polje, kakor mi je naročil Gospod.“

11. Jezus je pa stal pred poglavarjem. In vpraša ga poglavar, govoreč: Ti si kralj Judovski? Jezus mu pa reče: Ti praviš.

12. In ko so ga véliki duhovni in starešine tožili, ni odgovoril ničesar.

13. Tedaj mu reče Pilat: Ne slišiš li, kaj zoper te pričajo?

14. In ne odgovorí mu ne na eno besedo, da se je poglavar zeló čudil.

15. O prazniku je pa imel poglavar navado, da je izpuščal ljudstvu po enega jetnika, kterega so hoteli.

16. Imeli so pa tedaj glasovitega jetnika, kteremu je bilo ime Baraba.

17. Ko se torej zberó, reče jim Pilat: Kterega hočete, da vam izpustim? Baraba, ali Jezusa, ki se imenuje Kristus?

18. Kajti vedel je, da so ga iz nevošljivosti izročili.

19. Ko je pa sedel na sodnišči, pošlje k njemu žena njegova, in reče: Ne imej ničesar s tem pravičnim opraviti; kajti danes sem mnogo za voljo nje-

ga v spanji pretrpela.

20. Véliki duhovni in starešine pa podpihajo ljudstvo, naj zahtevajo Baraba, Jezusa pa pogubé.

21. Poglavar pa odgovorí in jim reče: Kterega od teh dveh hočete, da vam izpustim? Oni pa rekó: Baraba!

22. Reče jim Pilat: Kaj bom pa storil z Jezusom, ki se imenuje Kristus? Vsi mu rekó: Razpne naj se!

23. Poglavar pa reče: Kaj hudega je pa storil? Oni so pa še bolj vpili: Razpne naj se!

24. Ko pa Pilat vidi, da nič ne pomaga, nego še večí šum nastaja, vzeme vodo, in umije roke pred ljudstvom, govoreč: Nedolžen sem pri krvi tega pravičnega. Vi glejte!

25. In vse ljudstvo odgovorí, in reče: Kri njegova na nas in na otroke naše!

26. Tedaj jim izpustí Baraba; Jezusa pa biča in ga izročí, naj ga križajo.

27. Tedaj vzemó poglavarjevi vojščaki Jezusa v sodnišnico, in zberó na-nj ves trop.

28. Ter ga slečejo, in oblečejo mu škrlaten plašč.

29. In spletó krono iz trnja in mu jo denejo na glavo, in trst v desnico njegovo. In pokleknivši pred njim, zasramovali so ga, govoreč: Zdrav bodi, kralj Judovski!

30. In pljunejo va-nj, in vzemó trst in ga bijejo po glavi.

31. In ko mu se nasmejajo, slečejo mu plašč in mu oblečejo njegovo obleko: ter ga odpeljejo, da ga križajo.

32. Gredé ven pa najdejo človeka Cirenejca po imenu Simona; tega prisilijo, naj mu ponese križ.

33. In ko pridejo na mesto, ktero se imenuje Golgota, kar se pravi: Mesto mrtvaške glave,

34. Dadó mu piti octa, zmešanega z žolcem; in ko ga je okusil, ni hotel piti.

35. Ko so ga pa na križ razpeli, razdelé obleko njegovo, metaje kocko; da se izpolni, kar je rekel prerok: „Obleko mojo so si razdelili, in za oblačilo moje so vrgli kocko.“

36. Ter so tam sedeli in ga stražili.

37. In nad glavo mu denejo krivico njegovo napisano: Ta je Jezus kralj Judovski.

38. Tedaj križajo ž njim dva razbojnika, enega na desno in enega na levo.

39. Mimo hodeči so ga pa preklinjali, majaje z glavami svojimi,

40. In govoreč: Ti, ki podiraš tempelj in ga v treh dnéh postavljaš, pomagaj sam sebi! Če si sin Božji, snidi s križa!

41. Tako so ga pa tudi véliki duhovni s pismarji in starešinami zasramovali in govorili:

42. Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Če je kralj Izraelski, stopi naj sedaj s križa, in verovali mu bomo.

43. Zaupal je v Boga; naj ga reši sedaj, če ga hoče. Rekel je bil namreč: Sin Božji sem.

44. Ravno tako sta ga zasramovala tudi razbojnika, ktera sta bila ž njim križana.

45. Od šeste ure pa

nastane tema po vsej zemlji noter do devete ure.

46. Okoli devete ure pa zavpije Jezus z močnim glasom, govoreč: Eli! Eli! lama sabahtani? to je: „Bog moj! Bog moj! za kaj si me zapustil?“

47. Slišavši pa to nekteri tistih, ki so tam stali, rekó: Ta kliče Elija.

48. In precej steče eden izmed njih, in vzeme gobo in jo napolni z octom in natakne na trst, ter ga je napajal.

49. Drugi so pa govorili: Pojenjaj, da vidimo, če pride Elija in ga reši.

50. Jezus pa zopet z močnim glasom zavpije, in izpustí dušo.

51. In glej, pregrinjalo tempeljna se pretrga na dvoje od vrha do tál; in zemlja se potrese, in skale se razpokajo;

52. In grobi se odpró, in trupla mnogih, kateri so umrli, vstanejo;

53. In izšedši iz grobov, povstajanj njegovem, pridejo v sveto mesto in se prikažejo mnogim.

54. Videvši pa stotnik in kateri so ž njim stražili Jezusa, potres in kar se je zgodilo, preplašijo se zeló, in rekó: Resnično je bil ta sin Božji.

55. Bile so pa tam in so oddaleč gledale mnoge žene, ktere so bile prišle za Jezusom iz Galileje in so mu bile stregle.

56. Med njimi je bila Marija Magdalena, in Marija Jakobova in Jozejeva mati, in mati Zebedejevih sinov.

57. Ko se pa zvečerí, pride bogat človek iz Arimateje, po imenu Jožef, kateri je bil tudi sam Jezusov učenec.

58. Ta pristopi k Pilatu, in prosiza Jezusovo truplo. Tedaj zapové Pilat, naj mu dadó truplo.

59. In Jožef vzeme Jezusovo truplo in ga zavije v čisto platno,

60. In položí ga v novi svoj grob, ki ga je iztesal iz skale; in privalí velik kamen grobu na vrata, in odide.

61. Bil je pa tam Marija Magdalena, in druga Ma-

rija, in sedeli ste grobu nasproti.

62. Drugi dan pa, ki je prvi po petku, zberó se véliki duhovni in Farizeji pri Pilatu,

63. In rekó: Gospod! spomenili smo se, da je ta slepar, ko je še živel, djál: Čez tri dní bom vstal od smrti.

64. Zapovej torej, naj se grob zavaruje do tretjega dné, da ne pridejo kako učenci njegovi po noči in ga ukradejo, ter rekó ljudstvu: Vstal je od mrtvih. In zadnja sleparija bo huja od prve.

65. Pilat jim pa reče: Stražo imate; pojdite, zavarujte, kakor véste.

66. Oni pa odidejo, in zavarujejo grob s stražo, in zapečatijo kamen.

XXVIII. POGlavJE.

Po sobotnem večeru pa, ko se je svital prvi dan tedna, pride Marija Magdalena, in druga Marija, da pogledate grob.

2. In glej, potres velik vstane; kajti angelj Gospo-

dov je prišel z neba, in pristopivši, odvalil je kamen od vrat, in sedel je nanjem.

3. Bilo je pa obličje njegovo kakor blisk, in obleka njegova bela kakor sneg.

4. Od strahú njegovega pa strepetajo stražarji, in postanejo kakor mrtvi.

5. Angelj pa odgovorí, in reče ženama: Ne bojte se! kajti vém, da Jezusa križanega iščete.

6. Ni ga tu; kajti vstal je, kakor je rekel. Pridite, in pogledjte mesto, kjer je Gospod ležal.

7. In pojdite hitro, in povejte učencem njegovim, da je vstal od mrtvih; in glej, pred vami gre v Galilejo. Tam ga boste videli.

8. Pa izidete naglo iz groba, s strahom in velikim veseljem, in bežite, da sporočite učencem njegovim.

9. Ko ste pa šle, da sporočite učencem njegovim, glej, sreča ji Jezus, govoreč: Bodite zdravi! Oni pa pristopite in se oklenete nog njegovih, ter mu se poklonite.

10. Tedaj jima reče Jezus: Ne bojte se! Pojdite, sporočite učencem mojim, naj odidejo v Galilejo, in tam me bodo videli.

11. Ko ste pa šli, glej, pridejo nekteri od straže v mesto, da naznajo vélikim duhovnom vse, kar se je zgodilo.

12. In snidejo se s starešinami in se posvetujejo, in dadó vojakom mnogo denarja,

13. Govoreč: Recite, da so prišli po noči učenci njegovi, in so ga ukradli, ko smo mi spali.

14. In če zvé to poglavar, pomirili ga bomo mi, da boste vi brez skrbí.

15. Oni pa vzemó denar, in storé, kakor so bili na-

učeni. In razglasila se je ta beseda pri Judih noter do današnjega dné.

16. Enajsteri učenci pa odidejo v Galilejo, na goro, kamor jim je bil Jezus ukazal.

17. In ko ga ugledajo, poklonijo mu se; in nekteri dvomijo.

18. In pristopivši Jezus, reče jim, govoreč: Dala mi se je vsa oblast na nebu in na zemlji.

19. Pojdite torej, in naučite vse narode, krsteč jih v ime očeta, in sina, in svetega Duha,

20. In učečjih, naj izpolnjujejo vse, kar sem vam ukazal; in glej, jaz sem z vami vse dní do konca sveta. Amen.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000048558

